

Revista d'ensenyament de les Illes

PISSARRA

5 €

maig - juny 2004

núm. 116

el sindicat de totes i tots

STEI-i
INTERSINDICAL

www.stei-i.org

construïm País
construïm l'alternativa

VII i VIII CONGRESSOS

Ciutat de Mallorca, 28 i 29 de maig

JUNY 2004

Novetats

Atenció primerenca

Vidal, M.
Programa educació temprana. 3 anys.
Estratègies de aprenentatge.
2004, 64 p., 8.50 €

Marrodán, M.J.
Acció tutorial en Ed. Infantil. 3 anys.
Paso a paso.
2004, 64 p., 8.50 €

Psicomotricitat

Miraflores, E.
Ocampo, J.
Expresión corporal en Primaria.
2004, 123 p., 7.25 €

Comellas, M.J.
Perpinyà, A.
Psicomotricidad en educación infantil.
Recursos pedagógicos.
2003, 111p., 8.50 €

Escola de pares

Berdún, L.
¿Cómo le explico eso? Guía breve para educar en sexualidad a los hijos.
2003, 151p., 12.50 €

Vila, A.
Els fills diferents es fan grans. El dia a dia amb una noia deficient.
2004, 193 p., 15.00 €

Sainz, M i altres.
Crecer en familia.
2004, 95 p., 8.50 €

Innovació educativa

Ardanaz i altres
La escuela inclusiva.
Prácticas y reflexiones.
2004, 158 p., 11.60 €

Stoll, L.
Fink, D.
Earl, L.
Sobre el aprender y el tiempo que requiere, implicaciones para la escuela.
2004, 220 p., 16.80 €

Debat educatiu

Clark, R.
55 Reglas esenciales.
Manual para la educación de los más jóvenes.
2004, 202 p., 15.00 €

Chomsky, Noam
La (Des)educación.
2004, 235 p., 13.50 €

Laval, Ch.
La escuela NO ES una empresa. El ataque neoliberal a la enseñanza pública.
2004, 401 p., 20.00 €

Psicopedagogia social

Cantón, J.
Cortés, M.R.
El apego del niño a sus cuidadores.
2003, 315 p., 13.00 €

Tizio, H.(coorda.)
Reinventar el vínculo educativo: aportaciones de la Pedagogía Social y del Psicoanálisis.
2004, 222 p., 15.90 €

Embat
Llibres

PEDAGOGIA - PSICOLOGIA - CIÈNCIES SOCIALS

STEI-i Programa de solidaritat i cooperació	Pàg. 4
Editorial	Pàg. 5
Raons per derogar la LOCE, <i>Joan Lladonet</i>	Pàg. 6
Una experiència pràctica d'enfocament psicodinàmic des de l'equip de suport davant la conducta antisocial, <i>Miquel A. Mas</i>	Pàg. 17
El teatre com a eina educativa a l'escola <i>Antònia Lladonet Riera</i>	Pàg. 20
VII I VIII CONGRESSOS DE L'STEI-i	
Crònica dels congressos	Pàg. 25
Extracte de l'Informe de la Comissió Executiva	Pàg. 28
Reportatge fotogràfic dels Congressos	Pàg. 30
Síntesi de les ponències	Pàg. 34
Amb la paella, però sense el mànec, <i>Redacció</i>	Pàg. 41
Linux en el marc dels projectes d'informàtica educativa de la Conselleria d'Educació (projecte Xarxipèlag) <i>Rafel Cortès</i>	Pàg. 44
El socialconformisme, <i>Marcos Roitman</i>	Pàg. 48
L'STEI-i a la I Jornada sobre l'ensenyament de les Ciències Socials a Secundària i Batxillerat, <i>Redacció</i>	Pàg. 52
Libres	Pàg. 58

PISSARRA

Revista periòdica d'informació de l'ensenyament de les Illes Balears.

EDITA:

STEI-i

Sindicat de treballadores i treballadors de l'Ensenyament · Intersindical de les Illes Balears

Carrer Jaume Ferran, 58

07004 Palma

Tel. 971 90 16 00

Fax. 971 90 35 35

Pàg. WEB: www.stei-i.org

E-Mail:

mallorca@stei-i.org

menorca@stei-i.org

eivissa@stei-i.org

CONSELL DE DIRECCIÓ

I REDACCIÓ:

Biel Caldentey

Mariví Mengual

Pere Polo

Neus Santaner

Margalida Sarris

Sebastià Serra

COORDINACIÓ:

Joan Lladonet

S'agraeix la col·laboració de les autores i dels autors dels articles.

FOTOS:

Maria Antònia Font

Francis Canet

PORTADA:

Santi Hernàiz

ONSOM

MAQUETACIÓ I COMPOSICIÓ:

Santi Hernàiz - *hac disseny*

IMPRESSIÓ:

Escola de Formació en

Mitjans Didàctics.

C/ Marià Canals, 13

07005 Palma

telf. 971 91 00 60

PUBLICITAT:

Marià Canals, 13

07005 Palma

Telf: 971 24 66 75

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió de les seves autores i dels seus autors.

Dip. Legal: PM 533/79

ISSN: 1133-052X

STEI-i PROGRAMA DE SOLIDARITAT I COOPERACIÓ

Campanya de sensibilització curs 2004-2005

Des de fa diversos cursos l'STEI-i duu a terme campanyes de sensibilització sobre els problemes de desigualtat entre els països pobres i rics. Aquestes campanyes es fan a partir d'un ventall de material didàctic específic que es presta als centres.

Els centres escolars de les Balears que desitgin participar en "La campanya de sensibilització 2004-2005" poden sol·licitar el material didàctic omplint la fitxa adjunta.

Centre:

Telèfon i fax:

Persona de contacte:

- Exposició fotogràfica + Unitat didàctica + vídeo: "Una mirada a Centreamèrica" (Recorregut històric des de les cultures maies al colonialisme i situació actual)
- Exposició fotogràfica + reculls de premsa: "Nens de la guerra" (Mostra la situació de la infantesa en els països en guerra)
- Exposició fotogràfica + Unitat didàctica: "Querido Mundo" (Recorregut per les situacions de desigualtat en el planeta: nutrició, salut, ...)
- Unitat Didàctica + vídeos: "Immigració i Llei d'estrangeria"
- Unitat didàctica + CD + Guia didàctica: "La plaga del tercer món: La fam"
- CD didàctic: "El treball infantil"
- Carpeta d'activitats: "És difícil conviure?" (Pretén impulsar el treball i la reflexió en torn als valors que poden fer possible una convivència justa i solidària en un món plural i interdependent)
- Unitat didàctica + CD + Guia didàctica: "La globalització neoliberal, fàbrica de misèria" (Aquest material fa una anàlisi de les característiques de la globalització neoliberal i les seves conseqüències per acabar fent propostes per eliminar la pobresa)
- CD: "Informe sobre desenvolupament humà 2002 del PNUD" (Recull la classificació mundial segons l'índex de desenvolupament humà treballant sobre el mapa de Peters)
- Unitat didàctica + CD + Guia didàctica: "Els infants del carrer" (Aquest material tracta la problemàtica dels nins i nines abandonats a viure en el carrer i exposats a tots els perills, principalment la droga i la SIDA)
- Taller intercultural: "Conèixer el meu país: Marroc, Equador, Senegal, República Dominicana i Romania"

Dates previstes (aproximadament): _____

Remeteu-la a: Escola de Formació en Mitjans Didàctics (STEI-i)

C/ Marià Canals, núm. 13 07005 Palma Telèfon: 971.91.00.60

Fax: 971.91.00.61

editorial

El canvi polític

Totes les persones que defensam un model de democràcia participativa i un desenvolupament integral de la igualtat d'oportunitats, de la solidaritat i de la justícia, després de patir vuit anys de govern involucionista i autoritari, molt especialment els darrers quatre anys, ens vàrem veure gratament sorpresos del gir de 180° que varen suposar les eleccions del 14M. Les prediccions varen fallar estrepitosament, ningú es podia imaginar que els malaurats fets de l'11M i el tractament que els va donar el Govern, acabarien per fer vessar el tassó que s'havia anat omplint durant els vuits anys de prepotència del Govern del PP. Les enquestes no podien preveure quan s'acabaria la paciència dels votants o dels abstencionistes, per això va ocórrer aquest daltabaix.

Amb el canvi de govern s'han obert grans expectatives a tots els que volem viure en una societat que avanci i que millori, especialment en el camp dels guanys socials i els drets de la ciutadania. L'STEI-i ha rebut amb satisfacció aquest canvi, perquè un dels pilars fonamentals de l'educació parteix de les lleis existents i la LOCE que ens volia imposar el PP era la llei que ens afectava de ple. Sobre la llei mal anomenada de qualitat, sempre hem manifestat el nostre total desacord, i estam molt satisfets perquè segurament no es durà mai a la pràctica. Almenys aquesta és la nostra esperança, ja que aquí el conseller d'Educació, mantindrà fins al màxim tots els postulats d'aquella nefasta llei. Sabem que a finals de maig es paralarà durant dos anys la seva posada en marxa, que només deixarà en vigor la gratuïtat que s'havia especificat a Educació Infantil i la repetició de curs amb tres assignatures o més a l'ESO, cosa que s'haguessin pogut estalviar, ja que aquest fet suposarà més problemes que beneficis per a tots els components de la Comunitat educativa: alumnat, professorat, pares i mares.

També seguirem reclamant la derogació de la Llei de Formació Professional, que afavoreix la privatització dels recursos destinats a la formació de les treballadores i dels treballadors així com la LOU, en tot allò que representa un retall de l'autonomia

universitària i el procediment de la selecció del professorat. En educació calen reformes urgents i consensuades acompanyades dels corresponents increments pressupostaris.

Per poder ajudar a reflexionar sobre el currículum obligatori segons la LOCE, trobareu a l'interior d'aquesta revista un extens escrit fet a partir de resums d'articles de diferents especialistes que analitzen els continguts i aplicacions de cada àrea. Creim que podran ser útils cara al debat dels propers dos anys, que esperam que es posi en marxa. Desitjam que el canvi de govern també sigui útil per reforçar l'autogovern i per millorar la normalitat de la nostra cultura i la nostra llengua, encara que els primers moviments en aquest sentit no hagin estat gaire positius, com el trencament de l'Institut Ramon Llull, únic organisme que unia dues comunitats autònomes germanes i un sol poble, o el fet que la normalització del català a Europa consisteixi en aconseguir que ens tradueixin a aquesta llengua la Constitució europea, qüestions que no ens agraden gens.

Les relacions entre el Govern central i el de les Illes s'han de normalitzar en benefici de la nostra ciutadania sense demagògies ni picabaralles oportunistes. En aquests moments una sensació agredolça comença a envair-nos, esperem que aquesta sensació desaparegui ràpidament. En seguirem parlant a les revistes Pissarra del proper curs. Intentarem captar i fer-vos arribar els batecs educatius que es produeixen en el món de l'ensenyament

VII i VIII congressos de l'STEI-i

Els dies 28 i 29 de maig s'han celebrat els VII i VIII congressos de l'STEI-i, el VII ha estat el que ha ratificat la unió de l'STIB (Sindicat de Treballadors de les Illes Balears) i UOB (Unió Obrera Balear), que s'han integrat a l'STEI-i, que ara ja és definitivament intersindical i en el VIII s'han aprovat la ponència d'organització, els nous estatuts i el nou marc d'acció sindical. A l'interior trobareu tota la informació.

Aquest escrit s'ha elaborat a partir dels articles de PERSPECTIVA ESCOLAR núm. 281, de gener de 2004. Les persones que desitgin tota la informació poden llegir la revista citada. Nosaltres hem resumit uns fragments, n'hem copiat d'altres i hem procurat extreure els aspectes més destacats de cada àrea, al nostre criteri, per facilitar el seu coneixement als lectors i lectores de PISSARRA. Hem citat tots els autors o autores dels respectius articles. Ho hem intentat fer de la manera més objectiva possible. Creim que són evidents les raons per les quals s'ha de derogar la LOCE, s'ha d'iniciar un procés de revisió del sistema educatiu en vigor, s'ha de consensuar amb tota la comunitat educativa i s'ha de tenir en compte el fet que l'Estat espanyol és un estat plurinacional. Després del canvi de govern que hi ha hagut a l'Estat, a partir de les eleccions del 14M, s'ha assegurat que durant el mes de setembre s'aturarà el desplegament de la LOCE i es començarà un període de consultes al professorat, als sindicats i a altres organitzacions interessades, per arribar a una solució adequada. De totes maneres aquí ja teniu una sèrie d'aportacions molt importants i necessàries.

raons per derogar la loce

Un currículum de geografia i d'història per una nova "reconquista", de Joan Pagès

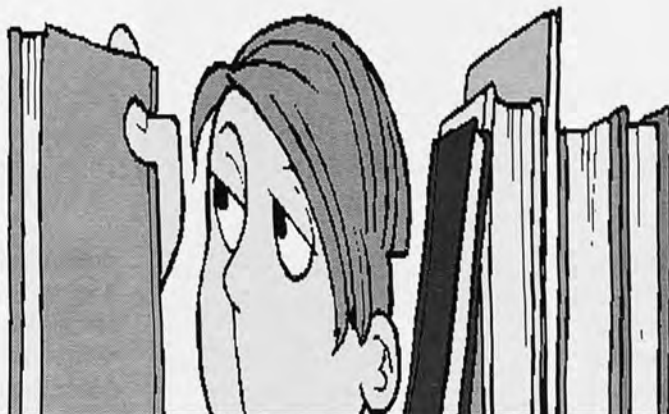
Explica que és interessant conèixer el nou currículum per analitzar-lo, valorar-lo, criticar-lo i si és com el de la Sra. Del Castillo, no fer-ne cas i seguir ensenyant honradament el que es cregui que val la pena a l'alumnat, perquè puguin arribar a ser ciutadans compromesos amb la seva terra i amb el món. A continuació escriu el paràgraf següent: "Per què faig aquesta afirmació? Per què en el títol d'aquest article esmento el concepte "reconquista"? Perquè el govern del PP amb la LOCE, i ara amb els decrets curriculars de primària i secundària, pretén reconquerir espais que la LOGSE atorgava als seus veritables protagonistes, la societat a través de l'alumnat, els pares i mares i el professorat. L'opció prevista per

la LOGSE que el currículum real depengués en última instància dels centres i del professorat va començar a passar a millor vida des que el PP va accedir al govern i va haver de gestionar la LOGSE. Amb la LOCE, i ara amb els decrets curriculars, imposa un model que enterra tot allò que de progressista, d'obert i de democratitzador hi havia en els currícu-

"La paraula democràcia apareix molt poc i no s'esmenta el concepte de ciutadania, educació ciutadana, educació cívica, educació democràtica, etc."

lums, i ens retorna a les primeres reformes franquistes fins i tot a les anteriors a la Llei General d'Educació de 1970".

A més d'un canvi de nom sense cap tipus de justificació, ens comenta com només queden continguts conceptuals i que els procedimentals i actitudinals han passat a millor vida. Desapareixen les referències a les teories de l'aprenentatge i apareix l'esforç com a element clau de l'aprenentatge. Pretenen deixar de banda el concepte de "proximitat", i argumenten que avui amb les noves tecnologies, allò més familiar als alumnes no té perquè haver de ser coincident amb allò més proper en l'espai i en el temps. Pretenen torpedejar les altres nacions i les identitats. Sembla que amb el desconeixement de la pròpia realitat, volen acon-

seguir que no es tengui consciència crítica.

Volen que s'apregui a "identificar", "comprendre", "respectar", "valorar", etc. i res de "participar", "actuar", "aprendre a ser" essent o "aprendre a fer", fent. Tornen a l'aprenentatge del coneixement repetitiu i memorís-tic, fruit d'un ensenyament transmissor a través del professorat i el llibre de text.

Pretenen que en la geografia s'estudii el fenomen migratori, causes i repercussions espacials i socials, però no parlen de la diversitat cultural ni de la justícia social. Volen que s'eduqui l'alumnat com a futurs i futures empresàries, per això introdueixen des de primària l'estudi de l'economia i de l'empresa. Es torna posar a Espanya com a única i en el centre del món, enfront de la

pluralitat de pobles i cultures. Espanya, Unió Europea i Occident, ignorant Àfrica, Amèrica o Àsia. I pretenen que la història sigui una successió de fets i de personatges. Esmenta una concreció: "*La España en la Edad Moderna. La monarquía de los Reyes Católicos. Los grandes descubrimientos geográficos. Renacimiento, Siglo de Oro e Ilustración.*" Res de grups humans, de convivència

Sairpa S.L.
industria gráfica de calvià

binder MAR
MANIPULADOS

Soluciones en impressió

DISSENY GRÀFIC - IMPRESSIÓ EN OFFSET

PLEGATS EN GENERAL - REVISTES COSIDES EN GRAPA

ENQUADERNACIÓ DE LLIBRES I CATÀLEGS EN RÚSTICA

C/. Illes Balears, 26 ■ 07180 Pol. Ind. Son Bugadelles (Santa Ponça - Calvià)

Tel 971 69 76 76 - 971 69 92 67 ■ Fax 971 69 76 79

E-mail sairpa@terra.es

democràtica, de drets humans, etc. La paraula democràcia apareix molt poc i no s'esmenta el concepte de ciutadania, educació ciutadana, educació cívica, educació democràtica, etc. Al contingut de "Nuestra historia reciente" no es fa esment de la dictadura franquista.

Per acabar unes quantes frases de Joan Pagès: "Un currículum on el protagonisme el continuaran tenint els homes i **las personas relevantes**, és a dir, els membres de determinades classes socials i on les dones, les minories i els pobres seguiran marginats" "Un currículum que ofereix una imatge centralista d'Espanya en la qual no es parla de diversitat de cultures ni de llengües, on la presència dels altres queda reduïda a un problema demogràfic." "Un currículum que, un cop més, pretén formar els nens i les nenes perquè en el futur esdevinguin ciutadans i ciutadanes passives."

L'ensenyament de la llengua en el "nou" currículum oficial, d'Artur Noguerol

L'autor explica que les noves realitats culturals i socials que han esdevingut durant els darrers anys justifiquen alguns canvis en el currículum. També ens parla sobre les moltes experimentacions que s'han fet en l'àmbit de l'ensenyament de la llengua i que és necessari tenir en compte, i també deixa constància de la necessitat d'articular els diferents aprenentatges lingüístics de totes les llengües que s'ensenyen a l'escola.

El currículum obligatori de la LOCE, la part normativa de l'Estat, s'ha fet sense comptar amb els professionals de l'ensenyament, cosa que sí s'havia fet amb

"...l'autor creu que la LOCE no corregeix els errors de la llei anterior, sinó que n'afegeix de nous i en una línia gens renovadora."

la LOGSE, i es presenten diferenciats els currículums de llengua catalana i de llengua castellana, quan abans s'havia intentat fer una única àrea curricular entre el castellà, català i altres llengües. A nivell teòric s'havia aconseguit entre les dues primeres. Així com abans s'havia aconseguit treballar en el nivell d'estructures lingüístiques comunes, en la nova llei no s'hi fa cap referència, sinó que les has d'anar a cercar en la llista arbitrària de continguts i competències.

S'abandonen les referències a les teories de l'aprenentatge signifi-

catiu i la seqüenciació dels continguts, i ara es troba una nova presentació que no se sap a què respon ni quina classe de conseqüències té respecte de l'anterior proposta. Transcriurem complet un paràgraf d'Artur Noguerol, en el qual cita casos concrets:

"Comencem per un aspecte que toca fonamentalment (tot i que no exclusivament) l'educació infantil, és la preocupació per la llengua escrita en aquesta etapa. Així, en la competència número 5 de l'educació infantil, quan es parla de desenvolupar les habilitats de comunicació, l'únic que es destaca és l'inici de l'aprenentatge de la lectura i de l'escriptura, cosa que posa l'accent en la llengua escrita, aspecte que desenfoca el fonamental d'aquesta etapa. Pensar que tot s'ha d'orientar cap a l'aprenentatge de la llengua escrita és seguir a ulls clucs la visió selectiva del currículum de l'Estat i ignorar les importants recerques que nombrosos professionals del camp de l'educació infantil han realitzat els darrers anys. Això es veu reforçat si es mira quins són els criteris d'avaluació: dels 18 que hi apareixen, uns 11 són orientats a la llengua escrita. També resulta curiós que tot el que es relaciona amb les manifestacions artístiques i culturals es redueixin a <<Memoritzar i reproduir: poemes, contes, dites, endevinalles, embarbussaments i refranys>>. Cal preguntar-se si els aspectes emotius, afectius i valoratius, no són un dels aspectes fonamentals en l'aprenentatge d'aquest àmbit."

Més envant també ens explica com en la presentació de continguts oposen comunicació oral a expressió oral i també constrenyen la realitat quan inclouen les tècniques d'estudi dins la com-

“Després explica que l'escola és un lloc d'encontre i no de separació, com el que es vol fer ara.”

petència de la comprensió lectora.

En resum, l'autor creu que la LOCE no corregeix els errors de la llei anterior, sinó que n'afegeix de nous i en una línia gens renovadora.

Ai, mare de déu senyor! La nova àrea de societat, cultura i religió a la LOCE, d'Antoni Poch i Comas (Mestre. Escola Pública. La Roda (Terrassa))

L'autor comença l'article explicant l'expressió que encapçala l'article i situa el fet religiós dins una societat actual cada dia més secularitzada. Diu que una ullada a la nova àrea anomenada “Societat, cultura i religió” és la que provoca l'expressió del principi. Parla de tuf del mateix de sempre, de fari-seisme i d'enyorança dels efectes de submissió derivats d'una religiositat dogmàtica.

Fa un recorregut pels darrers 50 anys sobre l'ensenyament de la religió a les escoles. Comença, citant un fragment del text del concordat de la Santa Seu i l'Estat espanyol de 1953, passa pels efectes del Concili Vaticà II de 1962, fa una passada per l'afany de laïcisme de 1968, els acords signats a principi de 1979, entre l'Església i l'Estat i acaba amb l'aprovació de la LOGSE a finals de 1990.

Comença a parlar de l'arribada de la LOCE sense tenir en compte per res les opinions de les persones que es troben en primera línia, els i les mestres. I diu textualment: **“Societat, cultura i religió. Una nova àrea curricular obligatòria i avaluable a tots els efectes, en dues versions: una confessional i l'altra no confessional, a escollir. Embolica que fa fort. Tot plegat un bunyol més**

*dels molts que en els darrers anys s'han fregit i refregit en la paella al mànec de la qual trobem aferrats diversos poders –i persones amb noms i cognoms– que no volen acceptar que l'època i la mentalitat de les **croades** o del **nacionalsocialisme** estan mortes i enterrades.”*

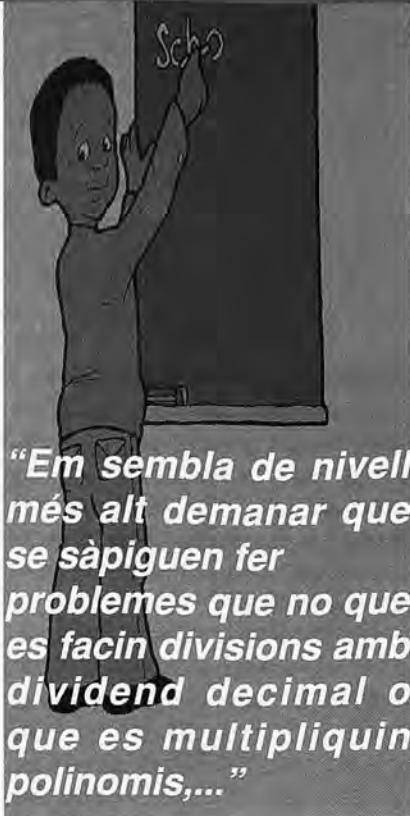
Explica el rebuig que hi ha de tants especialistes com són mestres, psicòlegs, pedagogs, mares i pares, juristes, creients, teòlegs, etc. Després explica que l'escola és un lloc d'encontre i no de separació, com el que es vol fer ara. En una part els alumnes els pares dels quals indiquin que volen religió cristiana, i a l'altra els fills dels pares no creients i/o practicants de la resta de religions. Per unes diferències determinades són separats, sense que molts sàpiguen per què. En el nou currículum només s'hi troben continguts i criteris d'avaluació; es cau en l'enciclopèdisme i s'han foragitat els procediments i les actituds.

Després explica la necessitat que es té del coneixement religiós i de la història de les principals religions, a més parla del desconeixement que hi ha en l'actualitat d'aquestes qüestions. Afirmar que **“Una nova alfabetització en el fet religiós ha de trobar referents tant**

en les grans tradicions religioses i cosmovisions com en la cultura humanística no religiosa, tant del passat com del present.” Primerament és necessari aprofundir en els què i en els per què, per arribar després al com. Però després la religió es pot tractar com un tema transversal, integrada en l'àrea de ciències socials, en la de filosofia, com un crèdit, etc. L'autor no sembla partidari de treure l'ensenyament religiós de l'escola, sinó que es facin els canvis adients i els material didàctics adequats per una nova presència de la cultura del fet religiós a l'escola.

Una matemàtica de qualitat. Cap pas enrere, de Carme Burguès Flamarich (Universitat de Barcelona)

L'autora esperava que la LOCE fos anticipadora, progressiva i milloradora de la llei anterior i, en canvi, afirma que és regressiva, regolfadora i reculadora. Afirmar que perquè una llei sigui de qualitat i respecte de l'àrea de matemàtiques ha de començar per tenir en compte quina classe de coneixements matemàtics necessita un ciutadà d'avui i en el futur proper i llunyà. Diu que **“...davant d'una situació en què calgui resoldre s'han de tenir estratègies per analitzar-la i triar el que convé per fer-ho. Si funciona, bé; si no, caldrà buscar un nou camí fins a resoldre i, a més, habitualment caldrà comunicar la solució. Això és la versió major d'edat de la resolució de problemes, i se'n diu competència matemàtica (no es tracta de competència bàsica).”** També afirma que l'OCDE treballa en aquesta línia i que Espanya hi està implicada a través de l'INCE, però que sembla que el

MECD no se n'ha assabentat. Diu que ja hi ha altres països que tenen currículums desenvolupats competencialment, com Quebec, Bèlgica, Holanda, Estats Units, etc. Afirmar que els currículums del 92 ja tenien referències importants en aquest sentit, però que varen ser acusats de baixar el nivell dels coneixements matemàtics que s'impartien a l'escola. L'autora està en total desacord amb aquest supòsit i raona el seu pensament: *“La dificultat no prové tant dels temes com d'allò que es demana que l'alumnat sàpiga fer. Em sembla de nivell més alt demanar que se sàpiguen fer problemes que no que es facin divisions amb dividend decimal o que es multipliquin polinomis, és de nivell més alt demanar que es triï de manera crítica i segons la situació el tipus de càlcul a fer que no pas que es facin corrués d'operacions sense context.”*

Diu que està parlant del currículum oficial, ja que diu que n'hi sol haver tres més: el dels llibres de text, el que imparteix el professorat i el que aprèn l'alumnat. I que el currículum que hi hauria d'haver seria un currículum competencial que tracta la resolució de problemes, el raonament i la generalització, la comunicació i la

representació i la connexió entre les mateixes matemàtiques i les altres àrees. Afirmar que aquests haurien de ser els eixos del nou currículums.

Creu que no es fa cap avanç a partir de la llei anterior i acaba l'article de la manera següent:

“Saber (comprendre) i saber usar (aplicar) les matemàtiques és, ara per ara, important per sobreviure i per fruit de la vida d'una manera més conscient i amb més llibertat de decisió. Per tant, que no ens espanti la lletra de la llei i fem-ne la interpretació o els arranjaments orquestrals necessaris de manera que arribi la música a tothom. L'important és la fe en el triomf i no la magnitud del problema.”

Noves propostes curriculars per a l'ensenyament obligatori. Música, de Manuel Domingo Valls (IES Príncep de Viana, Barcelona) i Frederic Blanco del Prado (IES Pau Casals, Badalona)

En primer lloc els autors constaten l'obligat compliment *en sus justos términos* que emana de la LOCE, fet que no ocorria amb la LOGSE, que permetia un desenvolupament més obert. No es fan aportacions noves, sinó que es redueixen hores i continguts i és una incògnita com s'ompliran les hores que faltin al professorat. Expliquen que a Primària amb la LOCE es fa una divisió per cicles, cosa que no ocorria amb la LOGSE, el plantejament de la qual era per a tota l'etapa. Creuen que no han encertat en els termes ni en la graduació dels aprenentatges per cicles. Per això diuen: *“Però, a part del desgavell en l'ús del terme **lenguaje**, fins on arriba, realment, aquesta progressió? L'aproximació a una*

grafia convencional és un plantejament més reflexiu que l'ús de grafies no convencionals? És d'alguna manera raonable no tractar els signes i grafies convencionals fins a 5è curs de primària? Per què al 2n cicle no hi ha continguts referits a la grafia musical (continguts que, en canvi, sí que hauran de ser avaluats segons els criteris d'avaluació?) També diuen que els criteris d'avaluació semblen objectius terminals, quan a la LOGSE hi havia el corresponent criteri al costat de cada objectiu.

També remarquen que a la LOGSE els objectius generals deixaven d'una manera clara la connexió existent entre les diferents maneres d'expressió i representació artística, per exemple entre la dramatització i la dansa, en canvi, a la LOCE es perd aquest matís d'interdisciplinarietat. També ocorre que algun procediment als primers cicles acaba transformant-se en concepte en el cicle superior, quan abans a cada concepte li corresponia un procediment.

A Secundària la LOCE converteix l'àrea de música en assignatura i diuen: *“...al primer curs no es preveu que es faci música en la part*

“... la connexió existent entre les diferents maneres d'expressió i representació artística, per exemple entre la dramatització i la dansa, en canvi a la LOCE es perd aquest matís d'interdisciplinarietat.”

VIATJA DES DE MALLORCA A QUALESEVOL PART DEL MÓN AMB

GRUPAVA

Viatges

Tramuntana

BAL 078

SI TENS CLAR QUE LA VIDA ÉS EL RESULTAT DE LES TEVES DECISIONS
ÉS QUE TENS CLAR QUE LA DECISIÓ DE LES TEVES VACANCES ES TROBA A

WWW.VIATGESTRAMUNTANA.COM

(I PODREU GAUDIR D'UN 10% DE DESCOMPTE ALS PRODUCTES TRAMUNTANA)

C/ 31 DE DESEMBRE, nº 7, 1r 1ª - PALMA / TEL.- 971 204 502

comuna; en el segon curs sí que s'imparteix música a tots els alumnes; en el tercer curs només s'imparteix música com a assignatura específica de l'itinerari científicohumanístic i al quart curs l'assignatura de música pot constituir-se com a tercera assignatura específica d'un dels tres itineraris." Expressen que amb la LOCE es passa a una intel·lectualització del fet musical posant per davant de l'expressió, l'anàlisi i la percepció musicals. Els continguts són conceptes distribuïts per cursos. L'abstracció del fet musical queda confirmat en l'ús dels verbs conèixer, diferenciar, reconèixer, distingir, relacionar, etc. i en canvi no apareixen verbs com interpretar o cantar. La pràctica musical a mesura que pugen els cursos va desapareixent. Per exemple, a quart curs s'ha d'estudiar una breu història de la música espanyola i conceptes referents a la música popular i ètnica. Si a partir dels 15 anys l'alumnat pot incorporar-se a Programes d'iniciació professional, en aquests programes la música no hi és.

En resum, a 1r curs no hi ha música; a 2n curs, 35 hores; a 3r, només hi ha música en un dels dos possibles itineraris i a 4t, es considera la música com a possible 3a assignatura específica, d'un dels tres itineraris. És a dir, existeix una reducció d'hores i durant uns quants anys, la música

no arriba a tot l'alumnat. Es pot dir que pot ser que la meitat de tot l'alumnat entre 12 i 16 anys, passi a cursar una quarta part del temps que dedicava fins ara a l'educació musical.

El nou currículum de ciències de la naturalesa: retorn al passat, de Lluís M. Del Carmen (Facultat de Ciències de l'Educació, Universitat de Girona)

En primer lloc l'autor explica que la darrera part del títol de l'article no significa que s'hagi d'estudiar la paleontologia i l'evolució, sinó que el retorn és a l'escola franquista. Afegeix que a l'educació primària els coneixements corresponents s'han inclòs dins una àrea de *ciències, geografia e història*, que substitueix el que amb la LOGSE era *Conocimiento del medio*. Critica el fet que pareix desprendre's de l'actual títol, com si la geografia i la història ja no

"Així afirma que el professorat se seguirà demanant com s'ha d'ensenyar a l'alumnat de 10 anys què són les cèl·lules o els virus, o l'estructura de la matèria a 1r d'ESO."

fossin ciències. El fet d'aquest nom diversificat no té cap sentit. Podrien posar molt bé tres àrees separades que és el que en realitat sembla que pretenen. També afirmen: "...el canvi de nom de l'àrea, optant per una definició clarament disciplinària, implica una renúncia al plantejament que la iniciació científica a l'escola primària doni prioritat a la descoberta i exploració activa del medi per part dels nens i nenes, que en un primer moment ha de ser global, per enfrontar-los amb la visió més dura i abstracta de la ciència: la descripció de sistemes conceptuals de gran complexitat per a aquestes edats."

Després explica que a l'ESO existeix una contradicció entre objectius i continguts, ja que els objectius són semblants als de la LOGSE, en canvi, hi ha una gran ruptura amb els continguts, ja que només queden els conceptuals i desapareixen els procedimentals i actitudinals. Són moderns quant als objectius i canvien radicalment els continguts que són les principals referències dels llibres de text i del professorat. Afirmar que aquesta qüestió suposa un dels retrocessos més notables en la política educativa de les últimes dècades. Afirmar que: "Poca gent pensa avui dia que sigui possible una escola en la qual aprendre a fer i a desenvolupar els aspectes afectius i els valors puguin

ser abandonats a favor d'un ensenyament centrat en coneixements disciplinaris abstractes, que difícilment poden centrar l'interès de la majoria dels nens i nenes que assisteixen a l'escola i dels nois i noies que van als instituts. Aquesta mesura solament és justificable des de la intenció de restaurar un sistema marcadament selectiu, que aboqui una majoria d'alumnes al fracàs escolar i que potenciï les situacions conflictives als centres, i relegui el professorat d'un gran nombre de centres al paper de vigilants."

Amb la LOGSE s'havia optat per un currículum obert que deixava al professorat llibertat per triar les seqüències dels continguts que s'havien d'impartir. Tot això ha canviat amb la LOCE, ara s'ha prescrit allò que s'ha d'ensenyar a primària per cicles i a secundària, per cursos. Així afirma que el professorat se seguirà demanant com s'ha d'ensenyar a l'alumnat de 10 anys, què són les cèl·lules o els virus, o l'estructura de la matèria a 1r d'ESO. Segons els criteris d'avaluació es pretén que l'alumnat de 9 anys ha de comprendre l'estructura bàsica de l'univers i el sistema solar, o que als 13 anys, s'espera que siguin capaços de relacionar el vulcanisme, els terratrèmols, la formació del relleu i la gènesi de les roques metamòrfiques i magmàtiques amb l'energia interna del planeta. Acaba amb el paràgraf següent: "En resum, uns currículums coherents amb la intencionalitat global de la LOCE: tornar a consolidar un model d'ensenyament centrat en l'aprenentatge memorístic de coneixements disciplinaris, d'alt nivell cognitiu, al qual pocs estudiants poden donar resposta. Es trenca amb això l'oportunitat oberta per la LOGSE de crear un

"A poc a poc, aquest sistema va ser rebutjat i eliminat, perquè, com deia una part del professorat, si els alumnes estan asseguts per grups parlen entre ells."

sistema educatiu a l'abast i al servei de tothom, per tornar a un model dràsticament selectiu i generador de fracàs escolar."

La tecnologia en el currículum, d'Alonso Pallí i Aguilera

Comença parlant dels antecedents que han intervingut des de la incorporació de la tecnologia a l'ensenyament. Diu que els primers intents per incorporar-la als sistemes educatius europeus es remunta a unes quantes dèca-

des. Afirma que paradoxalment i malgrat el desenvolupament tecnològic d'avui en dia, l'educació tecnològica no acaba de consolidar-se com a àrea comuna i bàsica del currículum. Diu que a Espanya va començar amb la *Ley General de Educación* de 1970, quan es va introduir la pretecnologia a EGB i els ensenyaments i activitats tecnicoprofessionals a BUP. De totes maneres aquests primers antecedents varen desaparèixer. Des del 1984 va començar a entrar la tecnologia a nivell experimental i amb la publicació de la LOGSE de 1990 va entrar com a àrea clàssica en el currículum. Al batxillerat, aquesta àrea va quedar reservada al batxillerat tecnològic.

Explica que: "La metodologia ha estat el gran problema de la LOGSE, per a la tecnologia i per a totes les altres matèries. Conceptes com ara *comprensivitat* o *aprenentatge significatiu*, que apareixien com a claus en els orígens del nou sistema educatiu, s'han anat esvainent gradualment. Record quan a l'IES Bernat el Ferrer de Molins de Rei vàrem començar amb l'experimentació de la Reforma, com treballàvem amb l'alumnat assegut en grups de quatre, amb les taules disposades d'aquesta manera. A poc a poc, aquest sistema va ser rebutjat i eliminat, perquè, com deia una part del professorat, si els alumnes estan asseguts per grups parlen entre ells. Precisament, per a un sector del professorat aquest era l'objectiu, que parlessin entre ells. Actualment, en el mateix institut, la disposició de l'alumnat és en fileres "clàssiques" i, si pot ser, individualment, amb les taules ben separades." També afirma que el model comprensiu de la LOGSE és incompa-

tible amb la classe magistral com a principal opció.

Diu que abans de la LOCE es passa per un Decret de mínims de 2000 que fa perdre la paritat de la tecnologia amb les altres àrees i que la LOCE representa més que una redistribució de continguts, un canvi ideològic que canvia el concepte d'educació tecnològica i de la resta d'àrees. Desapareix completament de l'educació primària. En el primer cicle d'ESO apareix amb un mínim de 62,5 hores per curs. A tercer només apareix a l'itinerari tecnològic com una àrea de tres, de les quals se n'han de triar dues. Així que és possible fer un itinerari tecnològic sense fer tecnologia. A quart també és una assignatura específica de dues hores setmanals i s'ofereix als tres itineraris.

Quant al currículum, els continguts són unívocs i desapareix la divisió en conceptuals, procedimentals i actitudinals. Els objectius s'han convertit en criteris d'avaluació. Torna aparèixer el verb "conèixer" als criteris d'avaluació, quan havia estat considerat com a no avaluable per la LOGSE. Destaca el fet que: "El que resulta més destacable és que l'itinerari anomenat tecnològic va per la via lliure, mentre que l'itinerari científic va associat a l'humanístic. Si no hi hagués segones intencions, hi hauria més aspectes comuns entre una orientació tecnològica i una orientació científica. Però, ja d'entrada, s'associa la tecnologia amb el baix rendiment acadèmic. Els que vàrem impartir matèries comunes a l'antiga FP de primer grau ja sabem les conseqüències d'aquesta política, a l'aula i a la societat."

Després explica que al Principat la gran majoria del professorat hi

"Si per a alguna àrea del coneixement humà la LOCE pot representar alguna millora aquesta no és, sens dubte, la tecnologia."

està en contra, però que faltaria veure el nou govern de la Generalitat quins canvis hi introdueix. Després explica que els Programes d'Iniciació Professional pareixen una reedició de la desacreditada FP de primer grau. Queden moltes incògnites com on s'impartiran, qui els impartirà, en quins locals, amb quins equipaments, amb quina dotació econòmica, etc. L'únic que sembla assegurat és que hi assistirà l'alumnat amb dificultats d'aprenentatge.

L'autor acaba amb aquest curt paràgraf: "Si per a alguna àrea del coneixement humà la LOCE pot representar alguna millora aquesta no és, sens dubte, la tecnologia."

Àrea d'educació artística: consideracions, preguntes i respostes entorn de la llei, de Marta Balada

L'autora ens explica que ha elaborat l'article des del punt de vista curricular i que ha volgut fer una anàlisi dels continguts que proposa la LOCE de 0 a 16 anys.

Quant a Preescolar i educació infantil ens comenta que el fet de dividir aquesta etapa i denominar preescolar a una part, ja té molt de significat i a més a aquesta primera part es dona prioritat a l'expressió oral com si l'expressió artística no fos necessària.

Continua de la manera següent: "En els objectius per a l'educació infantil, tampoc no es fa esment de les habilitats perceptives i expressives relacionades amb l'expressió plàstica. Se'n parla directament en el bloc de continguts de l'àrea que s'anomena d'expressió artística i creativitat, i comprèn cinc apartats. El primer és l'expressió plàstica com a mitjà de comunicació i representació. Els materials i útils, les tècniques bàsiques, la utilització d'aquestes tècniques per afavorir la creativitat, la "gamma de colors primaris i les seves barreges" –mal expressat per cert; seria més correcte dir: els colors primaris i les barreges per trobar matisos-, corresponen als tres següents. En aquest darrer, només es parla de color. S'interpreta, doncs, que la resta d'elements de configuració del llenguatge plàstic com línia, superfície, textura i volum no són

“A més, sembla que ara es diu que deixarà de ser obligatòria a 2n i 3r. És un retrocés molt gran respecte del que es tenia amb la LOGSE.”

continguts?” Després enumera uns descriptors amb els quals treballa l'autora en una línia pedagògica d'innovació educativa, i que creu que serien útils per a una llei de qualitat, que no copiam per no allargar l'escrit, però que es poden llegir a l'article de *Perspectiva Escolar*. A més l'autora creu que el professorat els coneix i els utilitza correctament des de fa temps.

Respecte de l'educació primària, amb el nom d'educació artística, diu que creu que els objectius no es corresponen amb els continguts, i que molts d'aquests s'haurien d'haver treballat ja en l'etapa anterior. Ens comenta que els continguts s'ordenen en cinc blocs: 1. Elements que configuren el llenguatge visual. 2. Composicions plàstiques. 3. El dibuix o llenguatge gràfic. 4. L'apreciació de les diferents manifestacions artístiques. 5. Les tècniques i materials. A cada cicle es van ampliant alguns conceptes, però es nota un desgavell quant als predictors i difícils d'interpretar. Per exemple: En el primer bloc dedicat als elements del llenguatge visual, es parla de: punt, línia i taca, fent omissió de tocs, trames, tipologies i funcions lineals i no s'hi esmenta la superfície. I així va posant més exemples. Quan es parla sobre composició plàstica no es parla de simetria, de direcció, de ritme, d'equilibri o de contrast. En el bloc dedicat al dibuix

es fa omissió de formes de treball procedimental com la pràctica del dibuix imaginant, inventant, fent descripcions objectives, expressions subjectives i interpretacions personalitzades. No s'hi inclouen la pintura, el col·lage, la impressió, l'escultura, amb el modelatge, les construccions, instal·lacions o la infografia. I segueix posant molts d'exemples com aquests.

A l'educació secundària obligatòria, amb el nom d'educació plàstica, només s'imparteix en els dos primers cursos. A 3r i 4t queda com assignatura específica a triar en l'itinerari tecnològic. A més, sembla que ara es diu que deixarà de ser obligatòria a 2n i 3r. És un retrocés molt gran respecte del que es tenia amb la LOGSE.

Explica que els continguts són conceptuals quan és una assignatura bàsicament procedimental, i que moltes vegades parla d'iniciar o descobrir, quan això ja

s'ha d'haver fet a les etapes anteriors i aquí s'hauria d'aprofundir i consolidar.

Sobre els continguts diu el següent: *“Els blocs són: els elements de configuració, de la representació de les formes planes, de l'espai i el volum i dels procediments i tècniques, a primer. A segon, tercer i quart, s'hi introdueix, a més, el de llenguatge visual, canals i finalitats, lectura d'imatges, estructures formals i codis. Els continguts s'explanen pels quatre cursos, tot i que es podrien estructurar d'una manera millor i més completa. Per exemple: s'hauria de tenir en compte superfície i volum (escultura) com a elements de configuració; diferenciar més clarament els continguts artístics dels tècnics. En el descriptor d'espai i volum es fa referència a algunes de les indicacions d'espai en el pla –quan són moltes més– per donar pas seguidament als sistemes de representació de dibuix tècnic: la perspectiva cònica, el sistema dièdric i axonomètric que són tot un altre món. Per poder aprendre segons els continguts citats i realitzar tots els procediments que impliquen, cal disposar del temps necessari, és a dir, dels quatre cursos.”*

“...amb els documents actuals de la LOCE, no sembla que la direcció empresa sigui la més adequada per avançar en una millor qualitat i consideració de l'educació física escolar.”

Per acabar l'autora es qüestiona el que diu en els propòsits la llei, perquè creu que no és possible garantir la igualtat d'oportunitats de qualitat, ni la transmissió de valors que afavoreixin la llibertat personal, ni la concepció de l'educació com un procés permanent.

La nova llei d'educació: l'àrea d'educació física, de Víctor López i Ros, i Carles Ballart i Junyer (Facultat d'Educació i Psicologia, Universitat de Girona)

Els autors comencen dient que les propostes de la LOCE a l'àrea de l'Educació Física deixen entreveure un discurs que recull els aspectes fonamentals de l'àrea, però que per una altra banda mostra moltes contradiccions. És a dir, es presenta una proposta raonable en un principi que després va oferint massa dubtes raonables. Als autors els fan recordar el temps en què era una assignatura menor quant a la formació dels alumnes. Per començar, en algunes comunitats autònomes es poden perdre hores de docència, o que un objectiu de l'àrea és desenvolupar la lectoescriptura o que s'ha de treballar la motricitat fina a través de les TIC. Resulta molt sospitós el fet que es redueixin hores de pràctica motriu per desenvolupar la motricitat humana.

Creuen que la presentació de principis és correcta, però no es duen realment a la pràctica a l'hora de la concreció. Pensen que és una equivocació que s'hagi de valorar més el resultat final que l'esforç per aconseguir-lo.

Quant als continguts diuen el següent: "Recordem que, a primària, els blocs de continguts es redueixen a tres: **El cuerpo y la**

salud, Movimiento y salud i Los juegos, de manera que, per exemple, els aspectes relatius al "Control i consciència corporal" s'integren en el primer bloc, aspectes d'"Expressió corporal" s'integren en el segon bloc, etc. Els tres blocs apareixen en els tres cicles. Alguns dels continguts es mantenen al llarg dels tres cicles, mentre que d'altres es modifiquen segons van evolucionant. Així mateix, els continguts de caire conceptual, procedimental i

"A Educació secundària se segueixen també les recomanacions del Consell d'Europa que parteix d'un enfocament orientat en l'ús de la llengua."

actitudinal estan inscrits en aquests blocs, sense delimitació explícita."

També expliquen els continguts de secundària i ho fa d'una manera semblant als de primària. Però en relació als criteris de selecció dels continguts fa els comentaris següents: "Posem uns exemples: *realment és fonamental que els alumnes de secundària hagin d'aprendre a classe d'E. F. a muntar una tenda de campanya? O hagin de fer senderisme en lloc de BTT o de qualsevol altra activitat esportiva a la natura? Cal tractar l'escalfament general fins a 3r d'ESO i a 4t iniciar els alumnes en l'escalfament específic (quan, al mateix temps, es proposa durant tota l'ESO un bloc d'"habilitats específiques")? Sembla raonable que entre els continguts de primària no hi apareguin explícitament les habilitats motrius bàsiques quan aquest és un moment clau per al seu desenvolupament? (o cal entendre-les sota el concepte genèric de **coordinación dinámica general y segmentaria**)?"*

Acaben l'article dient que la LOGSE necessitava una revisió en profunditat per canviar els aspectes que fossin necessaris, però que amb els documents actuals de la LOCE, no sembla que la direcció empresa sigui la més adequada per avançar en una millor qualitat i consideració de l'educació física escolar.

Les noves propostes curriculars per a l'ensenyament –aprenentatge de la llengua estrangera, de Natàlia Maldonado (Centre de Recursos de Llengües Estrangeres)

L'autora comença parlant de les finalitats i els objectius de la polí-

tica lingüística del Consell d'Europa, que pretén aconseguir una millor comunicació a partir del coneixement de llengües, ja que la diversitat lingüística i cultural d'Europa és molt gran i per això s'estimula una política estatal en l'àmbit de l'ensenyament i aprenentatge de llengües. Per això el Consell d'Europa ha descrit les competències que els usuaris d'una llengua desenvolupen i que els permeten dur a terme tasques i activitats comunicatives diverses.

Després passa a explicar els canvis que introdueix la LOCE a l'ensenyament. A Educació primària es passa a l'obligatorietat d'iniciar una llengua estrangera al primer cicle, cosa que contribueix al desenvolupament integral de l'alumnat, segons l'autora. Destaca els avantatges que suposa l'aprenentatge precoç de qualsevol llengua, igual com la demanda social existent en aquest sentit. Al primer cicle sembla que es podrà dedicar una hora setmanal, encara que la Generalitat recomana que s'hi dediqui mitja hora més. Per al cicle mitjà i superior, la dedicació és de dues hores i mitja setmanals. Quant al currículum escriu: "El nou projecte de currículum a Catalunya formula els continguts i els criteris d'avaluació a partir del concepte de competència, potencia la competència oral, tant receptiva com pro-

ductiva, i posa l'èmfasi en l'aspecte comunicatiu de la llengua, integrant tots els continguts dels Decrets Bàsics de l'Estat."

A Educació secundària se segueixen també les recomanacions del

cepció, producció i interacció oral i escrita;

- la competència lingüística comunicativa (funcions, gramàtica, lèxic i fonologia i fonètica); i
- els aspectes socioculturals que descriuen les actituds favorables envers la llengua i cultures a aprendre que faciliten l'aprenentatge.

3. Els criteris d'avaluació, que descriuen els continguts pel que fa a estratègies, competència lingüística comunicativa i aspectes socioculturals, que l'alumne ha d'haver assolit al final de cada curs."

L'horari de tres hores setmanals a ESO i batxillerat per a la primera llengua estrangera no canvia. S'incrementa l'horari de la segona llengua i s'ha d'establir l'oferta obligatòria durant tota l'etapa. El currículum

de la segona llengua pretén que l'alumnat

pugui assolir les competències bàsiques. També es parla d'assolir un millor aprenentatge aconseguint alguna assignatura en una d'aquestes llengües i la participació de l'alumnat en projectes col·laboratius dins i fora de l'aula. Per finalitzar ens assenyala una sèrie d'estratègies per aconseguir un bon nivell de competències generals i de competència lingüística comunicativa en acabar l'ensenyament obligatori i postobligatori.

Joan Lladonet, coordinador de Pissarra

Consell d'Europa que parteix d'un enfocament orientat en l'ús de la llengua. Es pretén desenvolupar competències de caràcter general, activar competències lingüístiques comunicatives i seleccionar i utilitzar les estratègies més adequades. En el nou currículum podem trobar els apartats següents:

"1. Les competències generals que descriuen el que ha de saber fer l'alumne en acabar l'etapa.

2. Els continguts, seqüenciats curs per curs, que comprenen:

- les activitats lingüístiques i les estratègies comunicatives de re-

UNA EXPERIÈNCIA PRÀCTICA D'ENFOCAMENT PSICODINÀMIC DES DE L'EQUIP DE SUPORT DAVANT LA CONDUCTA ANTISOCIAL

Miquel Àngel Mas, C.E.I.P s'Auba

L'escola es val de múltiples formes d'intervenció davant els problemes de conducta per tal d'afavorir la bona convivència de tota la comunitat. A causa de les característiques que presenten certs alumnes amb greus problemes de conducta, potser necessitem d'una intervenció més focalitzada i afectiva, i, des d'aquest plantejament inten-

tar consolidar el seu jo més social i l'interès vers el món acadèmic. Des de l'equip de suport i l'equip directiu, amb la col·laboració de tot el claustre del C.E.I.P s'Auba, s'intenta reduir la conducta antisocial d'una sèrie d'alumnes des de l'enfocament psicodinàmic. Aquest article vol ser una simple ullada al seu marc teòric i a la seva forma de fer, ja que ambdós àmbits, per la seva extensió, no els podem detallar més en aquest espai. La població diana està composta per cinc alumnes d'edats compreses entre 5 i 10 anys, treballada en sessions individuals.

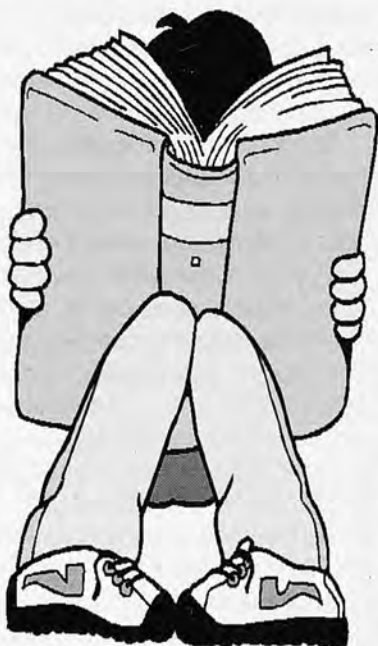
Marc teòric

Des dels primers anys de vida, uns pares amb una tendència egocèntrica marcada, centrats només en les seves preocupacions, porten l'infant a la sensació d'abandonament i frustració i, a conseqüència d'això, el nin o nina crida més i més l'atenció dels progenitors, els quals actuen amb el càstig i la contundent normativa o amb exagerada permissivitat. Llavors el fill -davant la por cap a la

seva pròpia persona- sol produir la fantasia agressiva que té els pares com a objecte, que és jutjada pel seu superjo (la seva norma interna) i, seguidament, la mala cara o el crit de la mare li confirmen la seva sospita, la seva culpa i la seva por a l'extinció. Per frustració no només vull dir que el nin no és alimentat quan vol, ja que descobrim més tard desitjos de l'infant, no sempre perceptibles, que se centren en la contínua presència de la mare i en el seu amor exclusiu. L'avidesa i els desitjos de dimensió major que els que pot satisfer qualsevol situació externa formen part de la vida emocional de la criatura (...). Els sentiments destructius fan sorgir la por de la "retaliación" i persecució, i aquest és el primer tipus d'angoixa que experimenta el nadó. (Klein, 1989: 187)

Aquesta situació i que la mare sigui la base essencial de la seva supervivència el porten a un estat d'angoixa amb respostes desajustades prèviament a l'arribada a l'escola.

Un cop a l'escola podríem comentar que en moltes ocasions

és la interpretació que el nin o nina fa de la norma un dels promotors de la conducta antisocial. Si un alumne descodifica una mirada d'un altre company negativament i paral·lelament li fa un atac imaginari -o real- el sentiment de menyspreu cap a si mateix es va consolidant, ja que el superjo -el marc normatiu provinent dels pares- li confirma la seva indignitat.

Arribat a aquest punt, qualsevol càstig o barrejada del mestre li confirma la hipòtesi que ell mateix s'ha elaborat -la seva culpa- i l'ansietat provinent de tal situació incrementa les respostes desajustades al medi, i s'estableix un procés cíclic que acusa tendències cada cop menys socials. Com es pot apreciar, les experiències viscudes a la minyonia més primerenca se solen repetir en altres etapes de la vida, sobre escenaris diferents però amb el mateix bessó.

Marc pràctic

1. *Entrevista.* La finalitat de l'entrevista és saber si la situació descrita en el paràgraf anterior s'ha produït. Alguns dels indicis que ens ho podrien fer suposar serien les males separacions dels pares, l'estressant vida laboral dels progenitors, les depressions postpart o les ànsies de la mare o del pare de xerrar d'ells mateixos i no fer-ho del seu fill.

2. *Sessió individual.* Gira entorn de tres nuclis que convergeixen a l'escenari del joc: la verbalització per part del docent del pensament agressiu del nin, les projeccions d'agressió i les reparacions per part de l'alumne.

En relació a la verbalització per part del docent del pensament agressiu, derivat de la sensació

d'abandonament, suggerim el següent exemple:

Un nin juga a una cursa amb dos cotxets, en un hi va el pare i en l'altre, ell. El cotxe del pare cau per un penya-segat i el seu cotxe guanya.

El terapeuta li podria dir: "penses coses dolentes sobre el pare ja que penses que et vol prendre ta mare."

Llavors, l'acceptació per part d'una persona adulta del pensament del nin o nina i l'absència de càstig davant aquesta forma de pensar és el primer acte reductor de la seva ansietat. Per primer cop posa en dubte el pensament que ell és dolent per pensar el que pensa. Una vegada aquí, s'obre l'escenari del joc: la imaginació del nin o nina es traduirà en joc davant del docent, sobretot a causa de l'acceptació

inicial del pensament que ha vist la llum.

Tot seguit, es produeix una alternança dins l'espai lúdic d'activitats agressives i reparadores: peps que es peguen, l'agombolament de peps que estan malalts, la simulació d'accidents, la reconstrucció d'una casa. Això implica un significat latent que es tradueix en possibles agressions cap al pare, la mare o el germà. En són conseqüència la seva culpa pertinent i l'activació de possibles activitats reparadores. La qüestió és que la repressió de tot aquest món intern del nin -ara constantment interpretat pel terapeuta- ja ha minvat i sortit a la llum. Si aquest procés no es consumeix, podríem afirmar:

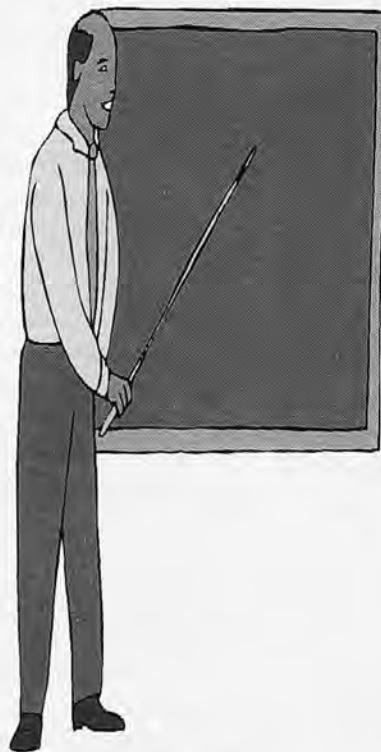
...El sentiment de culpa, també reprimat, no és menys difícil; d'aquesta manera el nin repeteix una vegada i una altra una varietat d'actes, els quals expressen el seu desig de ser castigat. (Klein, 1994: 275)

A poc a poc, l'alumne percep que ja no és tant dolent com pensava, l'acompanyament afectiu del terapeuta li ho ha provat. El sentiment de culpa minva i allò que en resta és parcialment reduït amb les activitats reparadores.

Juntament amb el sentiment de culpa més desenvolupat s'expressa el desig de reparar, i aquesta tendència alleuja el nin o nina, perquè pel fet de complaure la mare sent que anul·la el mal que li ha ocasionat en les seves fantasies agressives. (Klein, 1994: 276)

Un nin construeix una casa i hi col·loca dintre uns pepots, segons ell perquè no es banyin si plou.

L'adult ho tradueix afirmant: "Has fet una casa al teu pare i a la teva mare perquè no es banyin. Vols que es trobin bé!"

Disseny gràfic
i maquetació

Logotips
Fulletons
Cartells
Butlletins
Revistes
Llibres
Catàlegs
Il·lustracions
Etc.

Santi Hernàiz carrer Àngel Guimera, 60 - 07004 - Palma de Mallorca

971 75 07 86 - 630 90 69 65 hacdisseny@telefonica.net

àmplia experiència
en
moviments associatius

preus molt ajustats !

demaneu pressupost ...
sense compromís

És a dir, potenciam els pensaments bons del nin o nina sobre els negatius, tot gràcies a la reducció del sentiment de culpa que experimenta la criatura. Aquesta reducció és un acte que minva l'ansietat del nin, propicia el pas a altres etapes evolutives i canalitza el reducte d'ansietat a mode de sublimacions, com ara la tasca acadèmica

És ara i només ara quan el nin pot interpretar la norma correctament, pot fer-se la següent afirmació:

- Saben que pens coses dolentes i ara sé que no són tan dolentes i, a més, en pens moltes de bones, per tant, si em posen normes és per ajudar-me i no per castigar la meva maldat.

Aquesta podria ser la tasca dels equips de suport amb certs alumnes amb alta conducta antisocial: facilitar-li la correcta interpretació de la norma escolar.

I per acabar

La pràctica esdevé vàlida especialment quan es combina amb altres pràctiques que pretenen millorar la convivèn-

cia a tot el centre. Però la situació del docent presenta alguns obstacles a superar:

- L'escola inclusiva promou una intervenció global i des de l'heterogeneïtat, correcta i essencial en quasi tots els alumnes. Però, quan el jo afectiu i corporal no s'han consolidat, pens que no podem tenir en compte solament

e l

jo social -el pregonat per l'escola inclusiva-. Necessitam eines terapèutiques que ens deixin apropar-nos positivament als àmbits descrits.

- És més que urgent que la teoria psicodinàmica, en harmonia amb altres plantejaments psicològics, formi part del currículum del personal dels equips de suport.

Mentre el camp afectiu de certs nins o nines no sigui atès, crec que és impensable una evolució acadèmica adient. Això no vol dir que una evolució acadèmica favorable sigui incompatible amb un treball de capacitats afectives estès a tot el centre.

Bibliografia

Klein, Melanie (1994): Envidia y gratitud y otros trabajos. Barcelona. Ed. Paidós.

Klein, Melanie (1989): Amor, culpa y reparación. Barcelona. Ed. Paidós.

EL TEATRE COM A EINA EDUCATIVA A L'ESCOLA

Antònia Lladonet i Riera

Professora de Música i Llengua Catalana i Literatura

Sempre s'ha dit que la tasca dels educadors i de les educadores, entre les quals m'hi incloc, és molt difícil i que cada vegada existeixen més dificultats per dur-la a la pràctica, però hem de pensar que és tan difícil com important, i per aquest fet s'ha de seguir lluitant per no caure en la desil·lusió i en el pensament que aquesta feina és inútil.

Sabem que perquè els i les alumnes puguin aconseguir realitzar

un bon aprenentatge és necessari que tinguin interès i estiguin motivats. Això es pot aconseguir de moltes maneres, una d'elles és a través del teatre. No conec el fet de treballar-lo des d'una assignatura optativa, ja que en el meu cas es fa dins les activitats de l'assignatura de Llengua Catalana i Literatura i crec que aquest és un fet molt positiu i beneficiós. Això no vol dir que s'hagin de deixar de banda altres aspectes de l'ensenyament global de l'àrea, sinó que una tercera part dels

continguts i del temps es dedicarà al teatre, i a la vegada, aquest ajudarà a motivar l'alumnat perquè amb menys temps realitzi més aprenentatge. S'ha de veure com una manera més d'aconseguir objectius, amb la tranquil·litat de saber que el grup-classe aprèn amb ganes i posa tot el que pot de la seva part.

Estic parlant de l'experiència viscuda des del 1999, primer any que vaig començar a exercir com a professora de Llengua Catalana i Literatura i de Música, fins ara. La primera classe que vaig tenir de 3r d'ESO va ser la que em va apropar al món del teatre, ja que em va demanar si era possible preparar una obra per a final de curs. Varen ser les seves ganes les que em varen convèncer a entrar en un món desconegut per a mi sense por. Des d'aquell moment no he aturat, cada any hem preparat amb un grup distint, a dues escoles diferents, una obra de teatre i sempre amb resultats satisfactoris. Els tres darrers anys tenien l'al·licient afegit que l'obra podia ser representada al Teatre Municipal, a través de Dinàmica Educativa de l'Ajuntament de

Mostra de teatre escolar 2004. Ajuntament de Palma.

Palma, cosa que els emocionava i els agradava molt, ja que tenien la gran oportunitat d'actuar en un escenari de veritat. I així fins ara, que també n'estam preparant una amb els de quart d'ESO amb més il·lusió que mai.

A l'hora de triar una obra s'ha d'intentar que sigui adequada al seu gust i que el nombre de personatges faci que pugui actuar la majoria de la classe. Normalment, les obres que hem posat en escena tenien uns vint personatges, la qual cosa significa que en un grup de vint-i-cinc persones actuen

gairebé tots i la resta s'encarrega de la part tècnica. Els temes que solen tenir més èxit són els moderns, però també els agrada interpretar una rondalla, o algun clàssic com el de *Romeo i Julieta*. Tot els va bé a l'hora de posar-ho en escena, perquè el que els agrada és actuar. Les obres que hem treballat amb l'alumnat són les següents: *El rei que no reia* (rondalla adaptada), *Ous de somera* (rondalla adaptada), *La pela és la pela* de Magdalena Serra, *Entorn a Romeo i Julieta* de Pere J. Mascaró i enguany preparam

El cas dels anuncis de Robert Cortell. La primera va ser interpretada al pati de l'escola de St.Tomàs d'Aquino d'Inca, totes les altres al Teatre Municipal de Palma pels alumnes dels darrers cursos d'ESO del col·legi el Temple.

El que m'interessa que valorin no són els resultats sinó el procés que es fa per aconseguir-los. Quin és aquest camí? S'ha de començar per elegir l'obra, qüestió amb la qual sempre m'ha ajudat na Margalida Munar de Dinàmica Educativa, i després s'han de re-

serveis professionals
d' **informàtica**

971 76 36 36
www.smi.es

Mostra de teatre escolar 2003. Ajuntament de Palma.

partir els personatges. Tot seguit vénen un parell de sessions d'italianes (lectura de l'obra) en les quals es treballa la comprensió del text, del vocabulari, del sentit i després l'entonació i l'expressivitat.

Una vegada ja tenen clar l'argument de l'obra es comença a fer feina per escenes, tot això s'ha d'alternar amb exercicis que puguin donar-los alguna idea sobre tècniques teatrals, relaxació, concepte de l'espai per saber situar-se en un escenari, desinhibició...

A la vegada que es van treballant les escenes, una hora per setmana, ja s'ha d'anar pensant en la música que farà de banda sonora a l'obra i en quins moments s'haurà de posar. Després s'ha de pensar en el decorat i en el material necessari per poder fer-lo; aquí és molt important cercar col·laboració amb el professor o professora d'Educació Artística i amb la resta de professorat que pugui ajudar. Si això s'aconsegueix, l'obra representa una acció de l'escola i beneficia tota la comunitat educativa. I s'acaba posant en pràctica tot això..., fins que arriba a estar tot enllestit.

Serà el moment d'actuar quan vendran els atacs de nervis, les corregudes pels passadissos i la pujada d'adrenalina que és el que fa que el fet de fer teatre es converteixi en una passió.

A través del teatre es pot fer un treball global, com he dit anteriorment, ja que vincula diverses àrees com llengua, coneixement del medi, educació física, plàstica

i música. A vegades, fins i tot, he necessitat l'ajuda del professor d'anglès perquè apareixien fragments en aquesta llengua o per treballar alguna cançó anglesa que sortia a l'obra. Millora el coneixement del propi cos i de l'espai, el domini de la llengua i de l'expressió oral, la dicció, la coneixença d'autors de la literatura catalana i de música, de compositors rellevants i contes populars. Aprenen a escoltar, memoritzar i a comprendre textos teatrals, frases fetes, refranys, el sentit de la ironia, l'humor o l'ensenyament que proporciona cada obra. Aprenen a recitar, a expressar emocions amb el cos i amb la paraula. Exerciten l'entonació, l'emissió i la impostació de la veu, a més d'ampliar vocabulari. També afavoreix l'autoestima, la seguretat personal, l'autocontrol, i la desinhibició; potencia la creativitat i educa l'esperit crític. A més, millora molt la relació del grup-classe i també la d'aquest amb el professor o la professora.

El fet que faci classes a tots els cursos de primària i de secundària fa que pugui introduir el fet teatral a tota l'escola i que es creï un clima d'il·lusió envers el món del teatre. Alumnes de primària mostren activitats teatrals a alumnes d'ESO i a la inversa, això encara els motiva més i fa que no només es coneguin els membres d'un mateix curs, sinó que puguin millorar les relacions de tota l'escola.

Allò que consider més important

de tot el que s'ha exposat abans és que l'alumnat treballa amb il·lusió i amb ganes, això vol dir amb motivació, la qual cosa duu implícit l'èxit escolar. És un creixement personal tant per a l'alumnat com per al professorat i fa viure tot un seguit d'experiències i peripècies que no s'obliden, i deixa una petjada inesborrable en cada una de les persones que hi han participat. De fet, molts dels exalumnes que han viscut aquesta experiència, vénen sovint a

veure'ns a l'escola amb una gran dosi de nostàlgia en el seu interior.

És molt tot el que pot proporcionar al professorat el teatre, però és molt més el que dona a l'alumnat que té una gran satisfacció quan veu els bons resultats aconseguits després de tot un any de feina. Encara que no tot són flors i violes, hi ha moments de nervis, de molta pressió, d'inquietud i d'estrès..., però que s'obliden fàcilment perquè val la pena.

EDUCACIÓ PRIMÀRIA
Llibres de LLENGUATGE
ANSA PER ANSA
Quaderns 1, 2, 3.
Elisabet Abeyà, Maria Fortuny, Assumpta Mascaró i Andreu Terrades

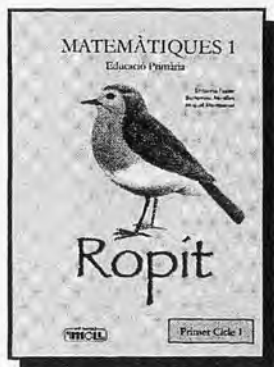

EDUCACIÓ PRIMÀRIA
Initiació a la lectura
DE MICA EN MICA
Sèrie de vint llibrets de lectura progressiva.
Text de Ramon Bassa
Dibuixos d'Aina Bonner

ALTRES LLIBRES DE LECTURA:
Col·leccions Això era i no era,
Titelles, Tirurany i Sol Alt

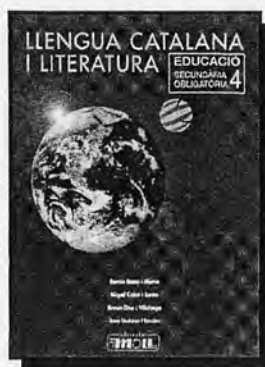

EDUCACIÓ PRIMÀRIA
Llibres de LLENGUATGE
SÈRIE ALBA. Cada llibre acompanyat de la seva guia del professor.
Ramon Bassa, Miquel Cabot, Ramon Díaz, Joan Lladonet.

EDUCACIÓ PRIMÀRIA
Llibres de MATEMÀTIQUES
(en premsa vol. 5 - 6)
Encarna Fuster, Bartomeu Miralles i Miquel Montserrat

EDUCACIÓ SECUNDÀRIA
E.S.O.
Llibres de LLENGUATGE
Cada llibre acompanyat de la seva guia del professor.
Ramon Bassa, Miquel Cabot, Ramon Díaz i Joan Lladonet del Seminari de Didàctica del Català I.C.E. de la Universitat de les Illes Balears.

editorial
MOLL

Carrer Can Valero, 25 (Polígon Industrial Can Valero). 07011 PALMA
Tel. 971 72 41 76 Fax 971 72 62 52
Comandes: Tel./Fax 971 76 14 22
E-mail: info@editorialmoll.es
http://www.editorialmoll.es

EDUCACIÓ PRIMÀRIA
Llibres de coneixement del
MEDI (en premsa vol. 5 - 6)
Francisca Grimalt, Pere B. Morey i Maria I. Toledo

La qüestió més important és que la motivació que han adquirit a través del teatre la traspassen a l'assignatura. Així molts d'alumnes castellanoparlants s'interessen per aprendre i millorar la seva expressió oral, i al mateix temps gaudeixen de fer feines de la resta d'habilitats lingüístiques així com d'ortografia, lèxic o morfosintaxi. La bona relació alumnat-professorat proporciona la motivació i interès necessaris per aprendre.

Quan acaba el curs els nins i les nines han establert amb el grup i amb el professor o la professora uns llaços molt intensos que mai no es rompen i se'n van dient que el que més recordaran de la seva estada a l'escola és l'experiència viscuda fent teatre. Aquesta és una de les coses més emocionants de la nostra professió: que l'alumnat guardi un bon record de tot allò que se li ha volgut ensenyar.

Butlleta de subscripció a PISSARRA¹

Nom i llinatges:.....
 Tel:.....
 Adreça:..... CP:.....
 Població:.....

Se subscriu a PISSARRA al preu anual de **20 eur.** que abona mitjançant:
 taló bancari o gir postal a nom de l'STEI-i.
 càrrec al compte bancari²

- (1) El afiliats i afiliades a l'STEI-i reben PISSARRA de franc
 (2) En aquest cas heu d'emplenar l'ordre bancària

ORDRE DE DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Nom de l'entitat:..... Adreça:.....
 Localitat:..... CP:.....

ENTITAT	OFICINA	DC	COMPTE

Sr/Sra. Director/a:

Us deman que atengueu a partir d'aquesta data, i fins a nou avís, els rebuts que us presentarà el Sindicat de Treballadores i Treballadors de l'Ensenyament - Intersindical de les Illes (STEI-i) amb càrrec al compte indicat.

..... del.....

Signatura:

Els dies 28 i 29 de maig es varen celebrar els VII i VIII congressos de l'STEI-i, que tenia aquest lema:

“Construïm País. Construïm l'alternativa”.

Crònica dels VII i VIII congressos

El divendres horabaixa, 28, va començar amb l'acreditació dels delegats i delegades.

A continuació la Comissió Executiva, que acabava el seu mandat, i que estava representada per: Paulí Aguiló, Biel Caldentey, Àngels Cardona, Pere Pau Cintes, Miquel Gelabert, Cànida Enciso, Mariví Mengual, Paquita Rigo, Neus Santaner, Margalida Sarris, Sebastià Serra i Paco Torres, va presentar a través de la Secretària General Neus Santaner el seu Informe, que hem extractat a un altre escrit. Però abans de començar la seva intervenció va voler retre un homenatge a una persona que ha entregat i segueix entregant gran part de la seva vida i de la seva feina a l'STEI-i, a Pere Polo, el qual dins la seva modèstia no

s'ho volia creure, però va acceptar l'obsequi que se li va fer. A continuació es va fer la votació de l'informe, que es va aprovar amb el resultat següent:

Vots a favor: 85

Vots en blanc: 6

Seguidament, Biel Caldentey, en representació de la Comissió Executiva va explicar el Reglament del VII Congrés, amb les esmenes que s'hi havien incorporat, que es va aprovar amb aquest resultat:

Vots a favor: 90

Abstencions: 1

Després es va fer la proposta de Mesa del VII Congrés, que serien els que mentre duràs el VII Congrés tendrien la màxima autoritat i representació de l'STEI-i: Tomàs Martínez, president; M. Antònia Font, secretària; Xisco Alomar, vocal; Cecília Plaza, vocal i Mar-

galida Sarris, vocal. La Mesa va ser acceptada per unanimitat, i va quedar la Comissió Executiva dissolta.

El president de la Mesa va explicar com es pensava desenvolupar la feina per aprovar la ponència d'Organització i Estatuts, elaborada per Biel Caldentey, Secretari d'Organització i Neus Santaner, Secretària General i que estava previst acabar al final de la primera jornada. Es varen debatre les esmenes i es varen votar les que no hi havia consens en la seva acceptació i no havien estat acceptades pel ponent. Al final, es va aprovar la ponència amb el resultat següent:

Vots a favor: 92

Abstencions: 1

El dissabte matí, 29 de maig, es va procedir a fer el mateix que el dia anterior amb la ponència

Mesa d'acreditacions.

d'Acció Sindical, presentada pel que havia estat Secretari d'Acció Sindical, Sebastià Serra. Després del debat de les esmenes que no havien estat acceptades pel ponent, es va procedir a la votació global de la ponència que es va aprovar per unanimitat.

El president de la mesa va llegir la llista de les persones que s'havien presentat per formar part de la Comissió Executiva, per part del conjunt de l'afiliació del VII Congrés de l'STEI-i: **Paulí Aguiló Vicente, Biel Caldentey Ramos, Àngels Cardona Palmer, Tomàs Martínez Miró, Margalida Mas Ferriol, Mariví Mengual Llull, Tomeu Parets Amengual, Francesc Ramis Trujillo, Paquita Rigo Pons, Neus Santaner Pons, Margalida Sarris Moll i Sebastià Serra Juan.** També va presentar la llista de persones que es presentaven al Consell Plenari Intersindical: **Francesc X. Alomar Novilla, Francisca Bergas Mas, Rosa Cabiró Olives, Catalina Font Gelabert, Maria Antònia Font Gelabert, Miquel Gelabert Genovart, Pere J. Lomas Torres, Pere Polo Fernández, Juan Luís Rodríguez Recio i Francesc Torres Mari.** Després es va procedir a la votació, tal i com manava el Reglament, havia de ser secreta i amb utilització d'urnes. Els resultats de les votacions va determinar que quedaven acceptades la Comissió Executiva i el Consell Plenari

Intersindical, d'acord amb els resultats següents:

COMISSIÓ EXECUTIVA:

Vots a favor: 90

Vots en blanc: 12

Abstencions: 1

CONSELL PLENARI INTERSINDICAL:

Vots a favor: 95

Vots en blanc: 7

Abstencions: 1

Havia acabat el VII Congrés de l'STEI, que havia acceptat la integració de l'STIB (Sindicat de Treballadors de les Illes Balears).

El dissabte horabaixa, 29 de maig, va començar el VIII Congrés de l'STEI-i, ja amb la incorporació dels delegats del que havia estat l'STIB.

Biel Caldentey va explicar que durant aquests darrers anys s'havia estat preparant la Intersindical i que s'havia fet aquesta preparació des del Comitè d'enllaç, integrat per Emília Bosch (STIB), Biel Caldentey (STEI-i), Vicenç Martorell (STIB), Neus Santaner (STEI-i) i Sebastià Serra (STEI-i). Va recordar la sortida sobtada de la UOB (Unió Obrera Balear), i que junts s'havia aconseguit que l'STEI-i fos la 4a força sindical de les Illes i la 3a a la Funció Pública. La Comissió Executiva va fer la proposta de Mesa del VIII Congrés de l'STEI-i Intersindical, que era la següent: Tomás Martínez, president; M. Antònia Font, secretària; Xisco Alomar, secretari adjunt; Maria Magdalena Llom-

part, vocal i Xisco Torres, vocal. En primer lloc es va explicar i després es va votar el Reglament del VIII Congrés, que es va aprovar amb el resultat següent:

Vots a favor: 123

Abstencions: 3

A continuació es va procedir a votar la Mesa del VIII Congrés, que es va acceptar amb el resultat següent:

Vots a favor: 127

Vots en contra: 1

El president de la Mesa va donar la paraula a Vicent Esteve i Pura Ferrer de l'STPV del País Valencià, ja que no podien esperar fins al final del dia. Varen animar els assistents a fer un món més just i varen notificar que la Intersindical Valenciana estava fent el seu 2n Congrés.

A partir d'aquests moments es va posar a debat la ponència d'Organització i Estatuts.

Es varen notificar els canvis aprovats, per part dels dos congressos que s'havien fet a les dues organitzacions, es va posar a votació, i es va acceptar la ponència amb el resultat següent:

Vots a favor: 121

Abstencions: 2

A continuació es va fer el mateix amb la ponència d'Acció Sindical, que, després de la incorporació de les esmenes, va ser acceptada d'aquesta manera:

Vots a favor: 121

Abstencions: 4

Acte seguit es va passar a debatre diferents resolucions per ser assumides pel Congrés. Totes varen ser aprovades. Varen ser les següents:

- Resolució sobre la violència de gènere, presentada per Àngels Cardona.

- Resolució sobre la conservació del territori, presentada per Jaume Bonet.

- Resolució sobre normalització lingüística, presentada per Jaume Bonet.

- Resolució sobre Israel i els territoris ocupats, presentada per Pere Polo.

- Resolució sobre com fer un món més just, presentada per Pere Polo.

- Resolució que recull el mandat

del Congrés als òrgans pertinents d'elaborar, en un termini de sis mesos, el Reglament Intern que desenvolupi els Estatuts, presentada per Biel Caldentey. Després es va procedir a la votació de la Comissió Executiva i del Consell

Plenari Intersindical per als pròxims quatre anys. I a continuació es varen llegir les cartes o els comunicats d'adhesió que havien enviat diferents organitzacions: STEG (Sindicat de Guatemala); AFUTU (Sindicat d'Uruguai); CONAVIGUA (Coordinadora Nacional de Viudas de Guatemala); FREP (Frente Reformista de Educadores Panameños); Equipo del Laboratorio de Políticas Públicas d'Argentina; CNTE del Brasil; ADEHGUA (Asociación por los Derechos Humanos en Guatemala); Instituto de Pedagogía Popular de Perú; Andes 21 de junio Asociación de El Salvador; SEFCA (Servicios Ecuménicos de Formación Cristiana C.A.) de Guatemala i Asociación de Educadores Noroccidentales de Guatemala.

A continuació varen sortir per adherir-se, felicitar i animar a treballar cada dia més per millorar l'educació i fer un món més just i solidari, les persones següents, convidades a l'acte de cloenda del Congrés:

Rafel Bosch, Director General de Planificació i Centres en representació del Conseller d'Educació; Tòfol Vidal, Director General de Personal Docent; Francesc Romero, president del Consell Escolar de les Illes Balears; Maria

Lluïsa Ginard, Directora General de Funció Pública en representació del Conseller d'Interior; Aina Calvo, en representació del PSIB-PSOE; Joana Lluïsa Mascaró i Joan Antoni Salas, en representació del PSM; Miquel Rosselló, en representació d'Esquerra Unida; Margalida Rosselló, en representació d'Els Verds; Joan Lladó, en representació d'Esquerra Republicana de Catalunya; Lúdia Pérez, en representació d'AELIB (Associació d'Empreses Laborals de les Illes Balears); Rafel Pons i Juani Morcillo, en representació d'USO; Josep Juárez, en representació de la CGT; Paco Calvo del Sindicat de Tècnics (SITES-SIB); Rosà Bueno, en representació de la Federació d'Associacions de Veïnats, que va excusar la seva assistència.

Convidats que participaren al llarg dels dos intensos dies del congrés a més de la cloenda foren: Tania Guerra, en representació de la CEA, la Confederació d'Educadors Americans, la major organització sindical d'ensenyants del continent que va dur una salutació també en nom de Fernando Rodal president de la CEA que per motius de salut no va poder assistir; Fernando González del Sindicato Nacional de Trabajadores de México; Ricardo García, de la Intersindical Canària; Àngel Jiménez, de la USTEC-STES de Catalunya; Dolors Quintana, de la IAC (Intersindical Alternativa de Catalunya) i Luís Blanco de la CATAAC (IAC); Teresa Esteban i Pedro Pigazo, en representació de la Confederació d'STES-I..

Neus presenta l'Informe de la Comissió Executiva.

A continuació el president de la Mesa va llegir els resultats de les votacions que varen ser els següents:

COMISSIÓ EXECUTIVA:

Vots a favor: 110

Vots en blanc: 9

CONSELL PLENARI INTERSINDICAL:

Vots a favor: 113

Vots en blanc: 6

La Comissió Executiva de l'STEI-i Intersindical ha quedat formada per les mateixes persones elegides en el VII Congrés i **Emília Bosch Avellà i Vicenç Martorell Palou**, proposats per l'STIB.

El Consell Plenari Intersindical ha quedat format per les mateixes persones elegides en el VII Congrés i les següents: **Josefa Fernández Panadero, Biel Ferriol Sabater, Rafel Pascual Guasp i Marcos Vives Gras**, proposats per l'STIB.

El VIII Congrés es va tancar a les 21 hores amb el cant de La Balanguera i La Internacional.

Casa Pomar Flores

PAPERS PINTATS I PINTURES
ARTICLES PER A ARTISTES
VASES I MOTLLURES

SANT MIQUEL, 77

07002 Palma

Telèfon 971 72 14 83

Fax 971 71 93 12

www.casapomarflores.com

Av. Comte de Sallent
1 hora gratis

Extracte de l'Informe de la Comissió Executiva de l'STEI-i

Neus Santaner

El període 2000-2004 ha estat de canvis al govern de la Comunitat i al govern de Madrid. S'han complert les previsions de la mala dotació financera de les transferències educatives. S'han pogut millorar molts d'aspectes sociolaborals gràcies a ser el sindicat majoritari a l'ensenyament i s'ha incrementat l'afiliació en més d'un 33%, destacant el 38% d'increment al sector de l'ensenyament privat. Ha estat un període d'atacs contra l'escola que defensa l'STEI, tant pel naixement i el començament de la posada en marxa de la LOCE, com pels decrets i lleis que la varen precedir: Humanitats, Currículums ESO, Formació Professional i Reforma Universitària. Han estat uns quatre anys que hem hagut d'assistir als atacs furibunds i involucionistes del diari el Mundo contra la Conselleria d'Educació del Pacte de Progrés, contra la majoria del professorat i contra aquest Sindicat. Aquí teniu les principals actuacions de l'STEI-i i els fets ocorreguts més destacats, davant tants

de fets negatius com s'han produït a partir d'un govern prepotent i reaccionari de Madrid i davant els diferents governs que hem tengut aquí:

Exigència a la Conselleria d'Educació de mantenir les hores de música i plàstica.

Participació en tots els fòrums que hi ha hagut per poder manifestar el que pensàvem sobre les polítiques regressives del PP.

Participació activa en el Consell Escolar Autònom, proposant esmenes i sent una part activa en tots els debats.

Signatura amb la Conselleria del Pacte de Progrés de l'ampliació del Pacte d'estabilitat dels interins i de l'Acord de millora de l'ensenyament concertat.

Signatura de l'Acord d'integració dels sindicats UOB i STIB per anar cap a la Intersindical de les Illes Balears i presentació de candidatures conjuntes a les eleccions.

Impuls de la Plataforma per l'autogovern de la qual va formar part activa l'STEI-i.

Anàlisi econòmica de les transferències educatives que va detectar que els doblers que les acompanyaven era insuficient, cosa que s'ha complit.

Reivindicació de l'homologació retributiva, tant per al sector públic com per al sector privat concertat.

Requeriment a la Conselleria perquè evitàs la tendència d'enfortiment de l'ensenyament concertat i debilitament de la xarxa pública quant a matriculació.

Crítica a la negativa sobre la nostra participació al Consell de Formació Professional.

Reclamació a la Conselleria d'Educació del Pacte de Progrés de mesures més efectives per a la plena normalització lingüística i superació del decret de mínims.

Presentació de la majoria de propostes de l'Informe del Consell Escolar Autònom en el qual es manifestava la necessitat de revisar periòdicament el sistema educatiu, per tal d'introduir els canvis necessaris i el rebuig al procediment seguit per fer l'avantprojecte de la LOCE i dels postulats que volien posar en marxa, i per tot això, demanava la seva retirada. Vaga general del 20 de juny de 2002 contra la reforma laboral en la qual va participar l'STEI-i.

Signatura amb la Conselleria d'Educació de l'Acord d'equiparació retributiva i social dels docents amb el funcionariat de la CAIB.

Signatura amb les patronals de l'ensenyament concertat d'un acord retributiu per al personal d'administració i serveis.

Vaga contra la LOCE del 29 d'octubre de 2002 que va ser seguida per la majoria del professorat i amb el suport dels sindicats d'estudiants.

Denúncia de l'Acord d'increment salarial del PP i els sindicats majoritaris per la pèrdua del poder adquisitiu i reivindicació d'una clàusula de revisió salarial per compensar les pèrdues dels darrers anys.

Celebració d'unes Jornades de Normalització Lingüística i d'unes altres sobre Cultura popular i Normalització.

Obtenció de 322 persones delegades a les eleccions, fet que suposa ser la 4a força sindical a la Comunitat, la 3a en l'àmbit del

Lectura de salutacions.

funcionariat i reafirmant ña nostra primera posició a tot l'ensenyament.

Integració de l'STEI-i a la Plataforma per la Democràcia i la Globalització Social, i denúncia constant de la guerra d'Iraq i de les mentides del Govern.

Campanya contra la LOCE i en defensa de la llengua catalana amb consecució d'acords de la majoria de claustres i de consells escolars, a més d'estendre la reivindicació a altres comunitats autònomes amb llengua pròpia.

Impotència davant la frenada del Pacte de Progrés a l'Acord de millora per als treballadors i treballadores de l'ensenyament concertat.

Requeriment a la Conselleria d'Educació actual perquè faci front a l'augment de la població escolar i que apliqui el Mapa escolar aprovat.

Presentació d'un Contenciós Administratiu contra el Decret Rodríguez.

Participació en totes les plataformes contra l'actuació del Govern de la Comunitat i presentació d'una llista de temes a negociar tant a l'ensenyament públic com al concertat i constatació de manca de voluntat negociadora per part de la Conselleria.

Participació en una Plataforma en defensa de l'ensenyament en català i recollida de signatures contra les mesures lingüístiques del PP.

Impuls d'una campanya de recopilació de cartes a favor del C. P. Son Sardina, i en contra del Defensor del menor i del Conseller d'Educació.

Signatura recent de dos acords amb la Conselleria d'Educació: el d'Analogia retributiva de l'ensenyament concertat i el nou Pacte d'estabilitat d'interinitats.

Tot aquest informe general representa el que ha fet l'STEI-i a nivell general a les Illes Balears i a Mallorca. També s'hi ha afegit un breu informe des de Menorca sobre l'ensenyament, que fa referència a les feines realitzades i les actuacions fetes, a les relacions amb l'STEI-i i la participació que ha tengut en diferents mesos,

Executiva de la Intersindical.

plataformes i organitzacions menorsquines.

Igualment s'ha presentat l'informe des de les Pitiüses, del qual destacarem les repercussions que varen tenir en el professorat l'ordre on es determinaven les equivalències i revalidacions en matèria de reciclatge de llengua catalana i la que va regular l'hora escolar als centres d'educació infantil i primària sostenguts amb fons públics, qüestions de les quals es va corresponsabilitzar injustament l'STEI-i. També fan una crida a trobar maneres per implicar els afiliats i afiliades, per poder enfortir la tasca sindical.

Es va presentar un informe de la secretaria de la Dona on s'informava dels objectius i les actuacions que s'han dut a terme durant aquests quatre anys per fomentar la lectura de gènere, per defensar els drets de les dones, participar en actes

reivindicatius, denunciar les discriminacions i promoure espais dins la pròpia organització.

Finalment es va presentar un informe de l'Escola de formació en Mitjans Didàctics sobre els cursos, conferències, exposicions, seminaris, congressos, edicions, publicacions i materials diversos que s'han fet.

**SERVEI DE
LLIBRES
ESTRANGERS
LLIBRES
DELS
PAÏSOS
CATALANS
JOGUINES
I LLIBRES
INFANTILS**

Carrer d'en Rubí, 5
Tel. 971 71 38 21
07002 Palma

Els congressistes s'acrediten.

Integrants de la Comissió Executiva sortint.

Biel Caldentey explica el reglament.

Els congressistes voten.

Meditació i atenció.

Un escrutini rigorós.

Els congressistes reflexionen.

Els congressistes voten.

Primer pla de persones convidades.

Aspecte de la sala i de la mesa del VIII Congrés.

Mesa del Comitè d'enllaç.

Reportatge fotogràfic

Miquel Rosselló, representant d'EU.

Rafel Bosch, director general de Planificació i Centres.

Bet Abeyà presenta el Congrés.

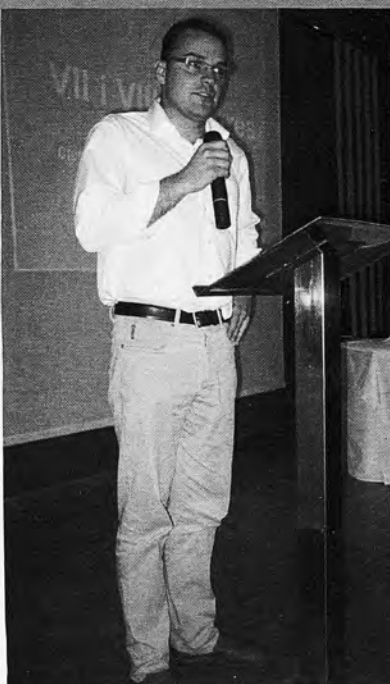
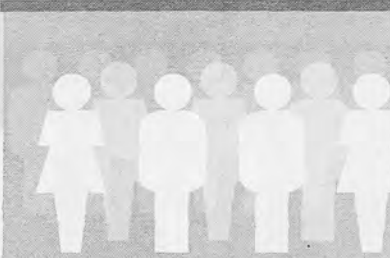
Lúdia Pérez, en representació d'AELIB.

Josep Juárez, representant de la GGT.

Vicent Esteve saluda en nom de STPV-IV.

Joan Lladó, representant d'ERC.

Tania Guerra, de la Confederació d'Educadors Americans (CEA).

Àngel Gimenez, en representació de l'USTEC-STES de Catalunya.

Maria Lluisa Ginard, directora general de Funció Pública.

Aina Calvo, representant del PSIB-PSOE.

Joana Lluïsa Mascaró, representant del PSM.

Ricardo García, en representació de la Intersindical Canària.

Dos congressistes atents.

Pedro Pigazo, en representació de la Confederació d'STEs-I.

Tòfol Vidal, director general de Personal.

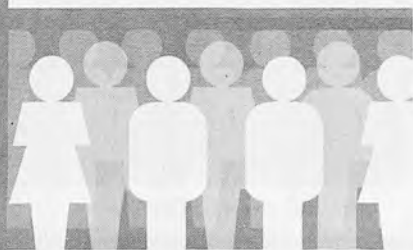
Dolores Quintana, en representació de la IAC.

Margalida Rosselló, representant d'Els Verds.

Francesc Romero, president del Consell Escolar de les Illes Balears.

El Congrés es diverteix.

Votacions al VII Congrés.

Temps d'oci i intercanvi d'opinions.

Es voten les ponències.

L'STEI-i s'engrandeix.

Membres de la delegació de l'STIB.

Petit homenatge a Pere Polo.

Fotos Congrés:
Ramon Mondéjar i
Pere Polo

Pere Polo mostra el regal tímidament.

Els congressistes s'alimenten.

Agraïments de Neus Santaner en nom de l'Executiva.

Ponència d'Organització i Estatuts

PONENTS:

Biel Caldentey, Secretari d'Organització de l'STEI-i

Neus Santaner, Secretària General de l'STEI-i

La ponència comença fent un poc de memòria dels vint-i-set anys del Sindicat i repassa succintament els objectius proposats i els aconseguits a partir dels sis congressos que s'han realitzat durant aquests anys. Recorda que el 16 de juny de 2001 es va establir un protocol de col·laboració entre l'STEI-i, l'UOB i l'STIB. Que durant els congressos celebrats el 28 i 29 de maig, s'ha culminat el procés d'integració de l'STIB en el si de l'STEI-i, i que en els Estatuts aprovats s'ha previst adequar l'organització de l'STEI-i a la nova realitat. L'STEI-i per mandat del VIII Congrés ha integrat l'STIB i en el moment de la seva integració es té especial incidència entre les treballadores i treballadors de l'ensenyament, personal de les administracions públiques i de la Sanitat.

De totes maneres, l'STEI-i s'ha reafirmat en els principis i finalitats que conformen el nostre model sindical, que s'ha d'adaptar per lluitar per un altre món, en el qual hi hagi una globalització dels drets de les persones i dels pobles.

Esmentarem els canvis més significatius que hi ha hagut respecte dels Estatuts que eren vigents, després de ser discutides i aprovades les esmenes.

A l'article 2 s'ha especificat que l'àmbit professional comprèn totes les treballadores i tots els treballadors, actius o no, de qualsevol sector del món laboral, àmbit funcional o règim jurídic.

L'article 3 indica que l'àmbit territorial és el de les Illes Balears,

així mateix podrà realitzar la seva activitat en altres àmbits, quan els interessos de les treballadores i treballadors ho demandin i els òrgans de direcció ho decideixin, i participar de les iniciatives d'altres formacions sindicals en els àmbits que siguin propis d'aquelles.

A l'article 7 s'han precisat les característiques pròpies del Sindicat: - s'accepta l'existència de corrents d'opinió dins el seu àmbit intern, - es valora la plena reivindicació i expansió de la llengua catalana com un element essencial de la millora de la classe treballadora de les Illes, - es reafirma la cooperació amb altres organitzacions sindicals, socials i polítiques del món que tenen com a fites la superació de la societat de classes i la implantació de la pau universal fonamentada en la justícia, la igualtat i la solidaritat.

Es reafirma la no discriminació per motius de raça, de color, de sexe, de llengua, de religió, d'opinió política o d'altra mena, d'origen nacional o social, de fortuna, de naixement o de qualsevol altra classe.

A l'article 8, que tracta de les finalitats de l'STEI-i, s'hi han afegit o precisat dins la línia d'una organització progressista, nacional, feminista i de classe, qüestions com: - arribar a la igualtat real entre les dones i els homes en els aspectes laborals, professionals, familiars i jurídics; - aconseguir la unitat sindical de totes les treballadores i treballadors de l'ensenyament, personal de les administracions públiques, de la Sanitat i de la classe treballadora en general amb la voluntat d'agrupar

quantas organitzacions sindicals i col·lectius de treballadores i treballadors existeixin a les Illes Balears, propugnant l'establiment d'un marc propi de relacions laborals; - defensar un model de societat que asseguri els drets democràtics de la ciutadania com: pensions, educació, sanitat, transport, etc., amb una gestió pública; - defensar un model d'Universitat pública, científica, democràtica, autònoma i gratuïta; - propugnar la unió de totes les treballadores i treballadors de l'ensenyament en un cos únic d'ensenyants;

- impulsar el ple reconeixement de la llengua catalana a tots els àmbits, especialment en el que li correspon com a instrument de normalització i de la funció pública inherent i - aconseguir un model de desenvolupament sostenible.

Amb l'article 10 s'obre la possibilitat de poder integrar-se dins el Sindicat al col·lectiu de treballadores i treballadors i organitzacions sindicals que ho sol·licitin, si així ho aprova el Consell Plenari Intersindical o el Congrés.

A l'article 12 ens reafirmam en el dret que té la nostra afiliació a rebre formació, programada pel Sindicat, per la qual cosa aproparà l'oferta formativa a totes les illes, i també gaudir dels beneficis dels convenis signats amb altres entitats.

A l'article 14 es precisa el procediment per a l'elecció i revocació dels alliberats sindicals, dins l'autonomia de decisió de cada sector compatible amb les necessitats generals de l'organització.

L'article 15 remarca que el Con-

grés, l'Assemblea General d'Afiliades i Afiliats, el Consell Plenari Intersindical i la Comissió Executiva són els màxims òrgans de govern, gestió i representació del Sindicat, així com, el Consell Plenari de sector dins el seu àmbit.

A l'article 16, dins l'estructura organitzativa, es reforcen les seccions sindicals, que es podran constituir a cada centre de treball i que gaudiran de capacitat per decidir l'acció sindical i reivindicativa en el seu centre de treball de manera autònoma, congruentment amb les línies d'acció sindical aprovades pel Consell Plenari de sector i Consell Plenari Intersindical. Els sectors principals en què està estructurat el Sindicat actualment són: ensenyament, personal d'administracions públiques i sanitat. Cada sector tindrà un òrgan màxim de decisió dins el seu àmbit, el Consell Plenari Sectorial, el qual elaborarà i aprovarà el seu pla d'acció sindical. Podrà convocar les vagues del seu sector, prèvia comunicació raonada a la Comissió Executiva o al Consell Plenari Intersindical. En cas de discrepància entre les decisions dels òrgans sectorials i les decisions dels òrgans intersindicals prevaldran les decisions d'aquests (Congrés, Consell Plenari Intersindical, Comissió Executiva i Assemblea), cas que no es pugui arribar a una solució consensuada.

A més de l'Assemblea General que es convocarà a cada illa, s'estableix l'Assemblea General d'afiliats i afiliades de sector com un òrgan de debat i decisió.

L'article 20, que regula les competències del Consell Plenari Intersindical, entre les quals hi ha: - l'aprovació de les quotes extraordinàries, - l'aprovació del pla general d'acció sindical anual, - la ratificació dels plans d'acció sindicals anuals dels diferents sectors, - l'aprovació del pressupost i control administratiu, - l'elecció dels membres de la Comissió de Garanties i Conflictes a proposta de la Comissió Executiva, que estarà integrada per cinc persones que no pertanyin als òrgans de direcció del Sindicat, - la convocatòria

de vagues intersectorials, - la creació, supressió i regulació del funcionament d'associacions, grups o entitats relacionades amb les finalitats i característiques del sindicat, - la destitució individual de les persones integrants dels consells plenaris de Sector, sempre que sigui a proposta d'aquests òrgans i, en el cas de destitució col·lectiva, es convocarà l'assemblea d'afiliades i d'afiliats del sector afectat, per substituir tots els components d'aquest òrgan, per incompliment greu dels Estatuts i/o del Reglament Intern, -l'aprovació de la integració de sindicats o col·lectius organitzats de treballadores i treballadors i -l'elaboració i aprovació de propostes per aconseguir la igualtat entre dones i homes. El Consell Plenari Interdindical es reunirà almanco dues vegades a l'any.

L'article 21, que fa referència a la Comissió Executiva determina que aquest òrgan de govern estarà integrat per un màxim de 15 persones, quan abans eren 14. La Comissió Executiva estarà formada per la Secretaria General, la Secretaria d'Organització, la Secretaria d'Acció Sindical i Comunicació, la Secretaria de Formació, la Secretaria d'Administració i Finances, la Secretaria de la Dona i les secretaries territorials de Menorca i Pitiüses. El Reglament Intern fixarà les funcions de les secretaries.

L'article 23 precisa el mecanisme de substitució de totes les persones integrants dels òrgans de l'STEI-i, entre períodes congressuals.

A l'article 24 es fixa el procediment per a la presa d'acords dels òrgans de l'STEI-i, que habitualment es prendran per majoria simple dels assistents en primera instància, i en cas que fos necessari repetir la votació, es decidirà per una majoria de vots, sense tenir en compte les abstencions, sempre que expressament no s'indiqui un altre tipus de majoria, que es determinaria pel Reglament Intern o per majoria absoluta d'un òrgan de govern del Sindicat.

Biel Caldentey es prepara per defensar la ponència.

A l'Addicional 3a s'ha fet explícit el que ha estat habitual en l'actuació del Sindicat al llarg de tota la seva trajectòria: Que el català és la llengua pròpia del Sindicat.

És voluntat de l'STEI-i, així com diu l'Addicional 4a, mantenir relacions prioritàries amb la confederació Intersindical Valenciana (IV) i amb la Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC).

Es va aprovar una resolució per instar a la Comissió Executiva de l'STEI-i a l'elaboració del Reglament Intern, que ha de desenvolupar els Estatuts, elaboració que ha d'estar feta i el Reglament aprovat abans del mes de desembre d'enguany pel Consell Plenari Intersindical.

PLAÇA 18[®]
serigrafia

La millor selecció tèxtil per a promocions en serigrafia

Tel: 971 660 422
Polígon Son Noguera, Lluçmajor www.pl18.com

Ponència Marc d'Acció Sindical

PONENT:

Sebastià Serra, Secretari d'Acció Sindical.

Dins aquest breu resum de la ponència podem remarcar l'anàlisi del context polític i social, amb especial incidència en l'actual situació política tant des de la perspectiva nacional com de l'estatal i internacional.

També hem analitzat l'actual panorama sindical i la necessitat de construir una alternativa a l'actual model sindical. A partir d'aquí la ponència estableix els eixos bàsics que marcaran la nostra acció sindical i d'altra banda, determina les línies generals d'actuació dins els diversos sectors on ja estam implantats.

Construïm l'alternativa

La celebració d'aquest Congrés representa una fita històrica dins la trajectòria del nostre sindicat pel que suposa de donar una passa endavant, tant des del punt de vista organitzatiu com a l'hora d'oferir al conjunt de treballadores i treballadors un marc sindical alternatiu, que cada vegada es va consolidant més.

No pretenem noves formes de fer sindicalisme. Allò que té de nou el nostre model sindical és recuperar i potenciar noves maneres que el sindicalisme tradicional ha anat abandonant totalment o parcial. Per tant, sí que podem parlar d'un nou model sindical alternatiu que s'adapti a les noves realitats socials, un model en el qual les propostes que s'elaborin en els centres de treball siguin les alternatives que es defensin en les meses de negociació. El projecte de constitució de la INTERSINDICAL DE LES ILLES BALEARS

STEI-i respon a les demandes d'un referent sindical que no es troba en els models tradicionals. Aquest projecte neix, per tant, per dotar el moviment sindical d'una estructura innovadora i il·lusonant, en la qual l'opinió, les necessitats i les demandes de les treballadores i treballadors sigui la que decideixi l'acció sindical.

Existeixen a les Illes Balears organitzacions sindicals, el funcionament de les quals es basa en el respecte a les diferents posicions que al seu si puguin donar-se a propòsit de les realitats socials sobre les quals actuen. És possible, i fins i tot saludable, que es donin diferents punts de vista dintre d'un sindicalisme unitari; aquestes diferències no són, per si soles, motiu suficient per impedir la convivència, sinó que han de poder coexistir democràticament dintre d'una mateixa organització.

Proposam una forma organitzati-

va nova i plural, on es puguin aglutinar totes les treballadores i treballadors de les Illes Balears.

La consolidació d'un model sindical alternatiu als models tradicionals és una tasca complexa i d'una gran dificultat, però necessària per reviscolar el moviment sindical. Aquesta organització representa el model sindical que a poc a poc va recuperant la credibilitat que el moviment sindical havia perdut. Aquest model conté les característiques que possibiliten la recuperació de la il·lusió perduda. Es tracta d'unir esforços, sumar totes les accions aïllades que, essent vàlides en un context, poden contribuir a aconseguir objectius més amplis.

La passa endavant que hem donat aquests darrers quatre anys, amb la consolidació del nostre model sindical dins l'àmbit de la funció pública i el referment i ampliació de la nostra opció dins l'àmbit de l'enseny-

Sebastià Serra defensa la ponència.

ment, així com la implantació dins l'àmbit de la sanitat marquen una clara tendència a reconèixer el nostre sindicat com a alternativa als models tradicionals. Aquest fet s'ha vist corroborat amb una creixent implantació dins l'àmbit de les administracions locals. Cal esmentar com a cas emblemàtic la majoria obtinguda a l'ajuntament de Calvià, tot i presentar-nos per primera vegada.

Avui comptam per primera vegada amb més de 300 delegats, convertint-nos en la quarta força sindical i la que incrementa percentualment més delegats.

El sindicalisme en la construcció nacional

L'STEI-i reconeix com àmbit d'actuació les Illes Balears. Aquesta actuació però ve emmarcada dins el reconeixement de la nostra realitat nacional. En conseqüència

treballa pel ple exercici de l'autogovern amb la perspectiva d'aconseguir la plena sobirania nacional. Per a això, aquesta Intersindical aposta per una profunda reforma del marc estatutari actual, amb el doble objectiu d'omplir el sostre competencial que permet la Constitució vigent actualment i d'exercir plenament totes les prerrogatives d'un govern sobirà.

Hem de poder establir relacions lliures amb altres comunitats autònomes, particularment amb les que compartim interessos estratègics, històrics, lingüístics i culturals, així com amb altres regions europees i amb les pròpies institucions de la Unió Europea.

També hem de poder executar, dins el nostre àmbit, aquells tractats internacionals que afectin les nostres competències.

Dins el procés de construcció de

la identitat nacional, un dels principals eixos d'actuació ha de ser la defensa i promoció de la llengua i cultura catalanes, i amb mesures que promoguin la discriminació positiva de la nostra llengua.

EIXOS BÀSICS DE LA NOSTRA ACCIÓ SINDICAL

Lluita per la pau

Des de la nostra organització sempre hem donat suport al valor de la pau, a la negociació i al diàleg com a mètode de resolució de conflictes. En aquest sentit formam part de la Plataforma per la Democràcia i la Globalització Social, a Mallorca; Plataforma Menorca per a la Pau a Menorca; Plataforma Eivissa per a la Pau a Pitiuses i del Fòrum Social de Mallorca.

La Intersindical ha recolzat totes les accions per la pau i contra la guerra d'Iraq i totes les altres guerres que s'han realitzat en aquests últims mesos. Hem de recordar que la guerra continua en aquest país i en altres del seu entorn. També, que aquesta guerra d'ocupació ha empitjorat la seguretat en el món.

En el futur és de suposar que es produiran situacions semblants en altres parts del món i que la nostra organització haurà d'estar disposada a mobilitzar-se novament per la defensa de la pau i de la justícia en el món.

La defensa del territori

La defensa d'unes bones condicions sociolaborals de les treballadores i treballadors va més enllà de l'àmbit del seu centre de treball, la defensa del nostre entorn forma part també de la lluita per poder viure en un món millor que ens garanteixi una bona qualitat de vida, tant a nosaltres com a les futures generacions.

L'STEI-i, d'acord amb els estatuts ha sortit en defensa del territori i el mediambient. El desenvolupament actual és molt lluny de la sostenibilitat, és un desenvolupisme depredador ja mundialment conegut com la balearització.

Les nostres illes són fràgils i cada nova infraestructura requereix un

ES REFUGI

Via Sindicat, 21 - pati.
(antic edifici del
Sindicat Forà)

07002 Ciutat de Mallorca

Telèfon: 971 716 731

Fax: 971 718 597

refugi@detallsport.es

www.esrefugi.com

Des del 1976!

equipam ses vostres aventures

Els congressistes voten.

estudi i una planificació profunda per tal d'avaluar-ne els efectes socials, econòmics, demogràfics i ambientals. Actualment només es planifica el benefici econòmic immediat, sense tenir en compte que es compromet la futura qualitat de vida dels habitants d'aquestes Illes i es posa en perill l'estabilitat econòmica a mitjà i a llarg termini.

Contra la precarietat laboral

La nostra aposta ha de continuar essent la de consolidar tots aquells llocs de treball que molts treballadors i treballadores vénen ocupant des de fa temps, contracte rere contracte, i que han demostrat estar capacitats per desenvolupar-los. Hem de continuar combatent la precarietat laboral que només serveix per facilitar una major explotació laboral. Una altra d'aquestes conseqüències és la sinistralitat laboral, que ens col·loca en el primer lloc dels accidents laborals mortals a Europa. tot i que s'han fet progressos a les Illes Balears en la seva disminució per les mesures implantades pel Govern del Pacte de Progrés.

Les administracions públiques estan produint enormes bosses de personal interí sotmès a un alt grau d'explotació i precarietat que suposa moltes vegades arrossegar la resta de treballadores i treballadors fixos a un major dete-

riorament de les seves condicions laborals. Per això, per consolidar aquests llocs de treball, continuem apostant per sistemes de selecció de personal en la funció pública, que donin la màxima estabilitat laboral possible i que complint els principis de mèrit, capacitat, igualtat i publicitat, valorin objectivament l'experiència laboral prèvia del personal interí i al mateix temps es combati el nepotisme. En aquest sentit hem aconseguit mantenir pactes d'estabilitat a l'àmbit docent.

Defensa dels col·lectius més desfavorits

Per a molts ciutadans i ciutadanes de la nostra societat, drets constitucionals com: dret al treball, a la protecció social i a l'habitatge semblen no haver-los aconseguit, ja que molts no tenen l'ocasió d'exercir-los. La joventut, les dones i la immigració són els sectors més afectats per aquesta situació de desocupació i precarietat laboral.

Malgrat que en el món occidental, les dones han aconseguit -no sense nombrosos esforços- importants drets civils en el segle XX, la discriminació continua existint. Les dones com a col·lectiu continuen essent ciutadanes de segona categoria; a les seves dificultats per trobar ocupació, cal afegir la discriminació salarial que pateixen en moltes ocasions.

L'assetjament sexual i el "mobbing" laboral és un altre dels problemes d'aquest col·lectiu i als quals haurem de dedicar una especial atenció.

Per això, des de la Intersindical de les Illes Balears, hem d'assumir la defensa de la dona treballadora com una prioritat de la nostra acció sindical. Igualment hem de d'aconseguir la igualtat de totes les persones i rebutjar qualsevol forma de marginació, discriminació o segregació. Al mateix temps, hem d'incorporar dins les nostres plataformes reivindicatives totes aquelles mesures que afavoreixin la conciliació de la vida familiar i laboral.

Defensa dels drets de la dona treballadora

Malgrat els avenços obtinguts aquests darrers anys, les dones seguim constatant certs obstacles i discriminacions que tant la ciutadania com els agents socials hem d'intentar eliminar.

La incorporació de les dones al món del treball assalariat és encara discriminatòria, l'índex d'atur femení és superior, al mateix temps que els salaris que percebem per la mateixa feina que els homes, són sensiblement inferiors.

La formació acadèmica i professional assolida és pràcticament equiparable, però les dones no accedim en igualtat de condicions al mercat laboral ni a llocs de responsabilitat. És necessària la denúncia efectiva d'aquest "sostre de vidre" -barrera invisible jeràrquica i discriminatòria- que no pot traspasar-se mitjançant mèrits ni esforços de tipus individual.

Les elevades xifres de dones víctimes de la violència dels seus companys, mostren una obstinada realitat, que la violència contra les dones està molt present en totes les estructures de la societat. Per això hem d'exigir mesures reals per eradicar-la: prevenció, educació afectiva, campanyes de sensibilització, ajuda psicològica i recursos per a les dones maltractades i canvis en la legislació.

La minsa participació política i sindical de les dones continua es-

sent una realitat objectiva en el nostre país. Malgrat els sistemes de quotes adoptats en els partits d'esquerra que afavoriren la participació de les dones en l'àmbit polític, ens trobam encara molt enfora d'assolir les xifres de participació d'alguns països del nostre entorn.

La diversificació dels models familiars i de les opcions sexuals no estan encara prou integrades en l'imaginari col·lectiu ni en la imatge tan tradicional i estereotipada que reflecteixen els mitjans de comunicació, ni en les mesures polítiques, socials i fiscals. Respecte a les darreres, s'ha d'esmentar la discriminació negativa que pateixen les famílies monoparentals o la major deducció fiscal per filla o fill de què disposen les famílies amb més ingressos i recursos.

En les actuals polítiques de retall de serveis socials, som les dones les que quedam especialment perjudicades, perquè som les que majoritàriament ens encarregam de la cura de persones dependents. La dificultat de conciliació de la vida familiar i laboral és una realitat. Les lleis que s'estan posant en vigor no ajuden realment perquè es comparteixin les tasques de la llar; en el fons està la qüestió que les dones tornem a casa i ens perpetuem en les tasques domèstiques. Només aconseguint una repartició equitativa de les tasques i responsabilitats familiars i una compensació real en temps i doblers per a qui les realitzi, s'assolirà aquesta necessària conciliació.

Des del sindicat STEI-i, hem de prendre consciència de les possibilitats d'incidència que tenim els sindicats en la modificació de regles aplicades al procés econòmic i social, que està en vigència actualment, defensant els drets de les treballadores i treballadors com éssers humans integrals, no éssers humans parcel·lats com a reflex d'una economia separada de la vida quotidiana, en la qual la feina remunerada es considera quelcom completament diferent i que res té a veure amb la vida familiar i social. En tota negociació

Aspecte de la sala del VIII Congrés.

col·lectiva s'hauria de comptar amb els instruments necessaris per a la conciliació de la vida familiar i laboral per a totes les persones, homes i dones, de manera que s'acabàs amb la idea que la dona és l'única responsable de

les tasques domèstiques i familiars.

Salut laboral i seguretat en el treball

Molt és el que encara ens queda per fer en aquest camp, i el pro-

Informàtica Ciutat

Servei Tècnic
Venda d'Ordinadors
Servei a domicili

iciutat@arrakis.es

TEL: 971 289 898

FAX: 971 451 694

C./ De la Balanguera, 10 baixos
07011 Palma de Mallorca

Els congressistes es preparen per al debat.

blema és molt més complicat i complex del que pot semblar. Durant molt de temps els treballadors i les treballadores i els sindicats varen pensar que el tema de la salut laboral i els accidents en el treball eren responsabilitat exclusiva dels empresaris. A més a més, en molts sectors com el de l'administració, s'ha arribat a pensar que no existien factors de risc fins fa ben poc. Avui en dia, hi ha encara importants centres de treball i sectors, on no s'han creat, malgrat que la llei així ho exigeix, gabinets de seguretat i higiene en el treball; on no s'han creat comissions d'ergonomia per evitar així determinades malalties professionals, etc.

D'altra banda, veim com el desistiment dels poders públics en la prevenció de riscos a través de la inspecció de treball, ens col·loca en el primer lloc d'Europa no sols en morts per accidents en el treball, sinó en el d'accidents amb baixa laboral; això malgrat la picaresca empresarial dedicada en aquests últims temps a desviar molts dels accidents que es produeixen a la Seguretat Social, estalviant així diners a les mútues laborals.

Hem d'impulsar la creació de gabinets de prevenció de riscos i de salut laboral allà on sigui possible, exigint que els delegats de prevenció triats per a aquestes

funcions rebin la formació necessària i disposin dels crèdits horaris necessaris per realitzar les seves funcions, però també els hem de donar tot el suport que necessitin i conscienciar i informar els treballadors i treballadores de les seves responsabilitats i evitar les pressions empresarials que en determinats casos puguin produir-se.

Defensa dels serveis públics

La Intersindical de les Illes Balears treballarà, per aconseguir una legislació que reconegui plenament i eficaçment l'autogovern de les Illes Balears, en el marc del qual es normalitzin uns serveis públics de qualitat gestionats des de l'eficàcia i la racionalitat, allunyats de la burocràcia i que garanteixin a la ciutadania el reconeixement i exercici dels seus drets. Aquests serveis públics han de tenir present en la seva actuació i fer pròpia la nostra cultura i llengua. Han de ser finançats amb fons públics i gestionats democràticament i amb transparència.

Hem de lluitar per aconseguir una millora del finançament, especialment pel que fa a l'ensenyament i a la sanitat. Respecte a l'ensenyament, l'objectiu de la Intersindical és aconseguir un ensenyament públic, gratuït, obligatori, democràtic, no discriminatori, en

català i arrelat a la nostra terra, en règim de coeducació, científic i crític, pluralista, laic i de qualitat, així com arribar a una escolarització total, adequada i gratuïta fins als deu anys, amb una oferta pública suficient d'escoles infantils en tots els pobles i ciutats.

És fonamental que exigim una millor atenció sanitària i la desaparició de les llistes d'espera per als estudis clínics, els especialistes o les operacions quirúrgiques.

Respecte a l'administració local, es pretén aconseguir una veritable autonomia municipal i comarcal que permeti prestar uns serveis eficaços que ajudin a millorar la qualitat de vida dels ciutadans. Defensem una administració més pròxima a la ciutadania, i, per tant, que l'Administració local assumeixi més competències en la prestació directa de serveis.

Per un marc laboral propi de les Illes Balears

Des de la Intersindical reivindicam un marc laboral propi de negociació. Un espai que ha d'incloure la negociació de convenis autonòmics de sector.

Aquest marc afavorirà un model de negociació més pròxim a la realitat laboral i econòmica del país, i permetrà estendre algunes de les millores aconseguïdes en determinats àmbits de negociació a altres col·lectius i empreses que no tenen per si sols possibilitat real de negociació col·lectiva.

Això dificultaria la implantació d'un model sindical i de negociació burocratitzat i allunyat dels treballadors i treballadores, en benefici d'un major control d'aquests sobre els seus representants en la negociació. Amb el model que proposam, hi hauria una major proximitat dels dirigents a les circumstàncies econòmiques i socials, a les necessitats dels empleats i empleades i, per tant, a les seves reivindicacions concretes. El coneixement del context social, polític i econòmic de les nostres Illes, i la proximitat, serien aspectes positius en la negociació que acabarien afectant positivament els resultats d'aquesta.

Neus Santaner Pons, secretària general de l'STEI-i, persona molt preocupada per les discriminacions que des de temps immemorial ha sofert la dona, ha traduït i adaptat el llibre "**Con la sartén sin el mango: El trabajo doméstico, base invisible de la economía**", elaborat per l'"Asociación Equipo Maíz" d'El Salvador. En el temps que a l'Estat espanyol hi ha un govern que creu en la paritat, en aquests moments que ha anat augmentant la sensibilitat davant la violència de gènere, encara queden molts de problemes a resoldre per a les dones corrents i un d'ells és el treball domèstic. Avui ens hem trobat amb na Neus per parlar d'aquest tema i del que s'explica en aquest llibre..

amb la paella, però sense el mànec

Redacció

Redacció: Com va arribar a les teves mans aquest llibre?

Neus Santaner: Fa dos anys, quan en Pere Polo anà a Honduras a supervisar un dels projectes de cooperació que impulsam des de l'STEI-i i Ensenyants Solidaris, entrà a una llibreria per veure què hi havia. Hi trobà un llibretó que li cridà l'atenció, sobretot pel seu títol: "Con la sartén sin el mango". Me'l regalà i una vegada llegit, comentarem que així com van les coses a la nostra societat respecte a les discriminacions per sexe i a les adjudicacions de feines en

raó de gènere, seria bo intentar fer una adaptació d'aquest curiós llibret per tractar d'aprofundir un poc més seriosament en l'àmbit educatiu sobre el que és i el que representa el treball domèstic dins la societat actual.

R: Com se't va ocórrer la idea de fer una adaptació i traducció al català i per què?

N.S.: Hi ha una dita que més o menys diu: "Tot és fruit del seu temps". Aleshores, el llibret "Con la sartén sin el mango" és el resultat d'un treball fet per l'"Equipo

Maíz" de Sant Salvador, i es basa en l'anàlisi de la seva realitat, no gaire llunyana a la nostra, però amb certes diferències respecte al paper de la dona i el rol social que se li reconeix. La traducció al català és la normalitat dins les publicacions que fa l'STEI-i i l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics. Si volem una societat i uns centres educatius "normalitzats" hem de bastir-la entre totes i tots del màxim de materials educatius, eines per treballar dins l'aula en la nostra llengua en les temàtiques més àmplies possibles.

R: Explica'ns qui és l'"Asociación Equipo Maíz". A què es dedica?

N.S.: L'"Equipo Maíz" és un grup de persones dedicades a la formació del professorat popular, que també realitzen estudis i elaboren materials educatius, que ja hem dit són d'El Salvador. Equip que compta amb l'ajut d'ONGs dedicades a treballar el tema de la igualtat, contra la violència domèstica i, en general, la formació de la dona, compten sobre tot amb l'ajut de Suècia i Canadà.

R: Per què es diu que el treball domèstic és la base invi-

sible de l'economia?

N.S.: Qualsevol feina es veu reflectida a les estadístiques, és comptabilitzada al PIB de qualsevol país, es fa o la fan "visible" i, a més a més, és quantificada econòmicament. Hom diu que el treball domèstic és la base invisible de l'economia per aquesta raó, però al revés, és a dir mai, mai, se la té en compte, mai no apareix a cap taula estadística de producció, no es té en compte en l'economia d'un país malgrat la seva cabdal importància. Basta pensar en totes les tasques que abasta, des de les culinàries a les d'infermeria, des de les de neteja a les de compra... a milions i milions de famílies i llars. Abans de la revolució industrial, quan les feines necessàries per dur endavant la família no estaven tan "marcades" pels sexes, totes les feines eren importants, tant les que feien les dones com les fetes pels homes, unes es dedicaven a sembrar i els altres a l'intercanvi o al revés; uns treballs produïen béns per ser intercanviats o uns altres per ser consumits; el taller o la botiga estava en el mateix lloc on es feien les feines domèstiques, la separació de les feines no era total i la dedicació de totes

i tots era indispensable. Què passà després? El capitalisme industrial canvià la societat camperola i l'intercanvi de productes. Es treballava per un salari i augmentava la necessitat de comprar els béns indispensables per viure. Les persones majors, les nines, els nins i les dones participaven cada cop menys de la producció econòmica. Els homes, majoritàriament, aportaven els diners necessaris per poder viure i d'aquesta manera es varen crear dos espais ben separats: el lloc on s'elaboren les mercaderies i el lloc on són consumides. El primer va ser ocupat pels homes i, el segon, per les dones.

R: Quina és la situació real de la dona, avui en dia, respecte del treball domèstic?

N.S.: Malgrat s'hagi avançat respecte a generacions anteriors, hem de dir que la majoria del treball domèstic el segueixen fent les dones. Existeixen grans diferències en la realitat quotidiana d'una dona del primer, segon, tercer i quart món. Les primeres viuen en una societat més igualitària, si més no en el plànol jurídic, i això es veu també en el repartiment de les tasques

domèstiques a pesar que encara són les dones qui més temps dediquen a fer-les, i tinguin ajuts dels electrodomèstics. En canvi les que pertanyen als països més pobres són les que suporten tota la càrrega domèstica i, quasi totes elles han de suportar la càrrega de tots els aspectes de les seves famílies.

Crec que hi ha molta feina a fer per tal que totes les persones, tant dones com homes prenguin consciència i actuïn en conseqüència en el just repartiment de les tasques domèstiques: menjar, atendre els infants i les persones dependents, neteja...

R: Explica'ns què és la doble jornada?

N.S.: És l'activitat que més practiquen les dones de la meua generació. D'una jornada es cobra un salari, de l'altra no. És a dir, som independents econòmicament ja que ens guanyam el salari fora de casa i, al mateix temps tenim una altra jornada que és la de dins la casa, la d'atendre les nostres famílies, les nostres llars, malgrat que moltes diguin que els "ajuden" les seves parelles, filles o fills o d'altres. I fins i tot podem parlar de triples jornades si tenim en compte les hores de formació que moltes de nosaltres feim.

R: Creus que és possible que algun dia les persones que es dediquen a fer el treball domèstic puguin arribar a cobrar un sou a càrrec de l'economia en general, és a dir, a càrrec de l'Estat?

N.S.: Hi ha hagut intents a alguns països per impulsar aquesta idea, com és el cas d'Itàlia fa uns anys, però mai no s'ha arribat a un

acord. Les associacions feministes actuals no van per aquesta línia i les que més ho impulsaren foren les associacions de "mestresses de casa", però no han obtingut mai un suport prou important perquè els partits polítics fessin possible un canvi normatiu, tal vegada perquè la majoria dels polítics siguin homes, no ho sé. El que sí crec és que les persones haurien de ser valorades pel que fan, tant fora com dins la casa. Que les persones que es dediquen a fer les feines de "neteja" o a tenir cura de les famílies d'altres han de tenir els mateixos drets i deures que qualsevol altra treballadora o treballador. Crec que mentre el treball domèstic no sigui valorat pel que és, i això és tasca sobretot de les dones, serà una utopia de les més llunyanes.

R: Quins altres missatges creus que es poden trobar al llibre?

N.S.: Consider que aquest llibre ha estat igual que trobar un tresor. Analitzar el treball domèstic des de l'òptica econòmica ens fa veure realment la importància d'aquestes tasques. Si lligam aquesta aportació econòmica que les dones fan a la societat ens adonem, altra vegada, de la seva invisibilitat, per tant ens fa

veure que no és que les dones no treballin, és que l'economia no les té en compte. D'aquí que el llibre tracti no solament de valorar la feina de les dones, sinó de motivar aquesta valoració, de despertar l'autoestima vers les feines menys valorades però més necessàries, de deslligar-les de la feminitat.

D'altra banda es donen una sèrie

d'alternatives perquè es trenqui aquesta dinàmica: cal que la tecnificació de les feines domèstiques arribi a tot arreu; que els governs inverteixin en la socialització de determinades necessitats (escoles, residències de persones majors, menjadors col·lectius...); repartiment més equitatiu del temps total treballat entre les dones i els homes.

**IMPRESA
Gráfima**

OFFSET - IMPRESSIÓ DIGITAL

Passatge Ca'n Curt, 22 - 07005 Palma de Mallorca
Telf. 971 24 27 58 - E-mail: Imprentagrafima@telefonica.net

Linux en el marc dels projectes d'informàtica educativa de la Conselleria d'Educació (projecte Xarxipèlag)

Rafel Cortès
Servei de Noves Tecnologies
Conselleria d'Educació

El projecte Xarxipèlag

El projecte Xarxipèlag és un pla del Govern de les Illes Balears per incorporar les noves tecnologies de la informació i de la comunicació (TIC) en la pràctica educativa dels centres docents no universitaris, en les tres vessants: com a eina de gestió, com a eina didàctica i com a objecte d'estudi en si mateix. L'objectiu fonamental és proporcionar als estudiants de les Illes Balears l'accés a les TIC i la capacitat necessària per fer-les servir com a eina d'aprenentatge durant l'època d'estudi i com a eina de treball quan s'incorporin, amb posterioritat a les etapes de formació, al món laboral.

Les accions més significatives del projecte es refereixen a infraestructures i equipament. El projecte comporta la instal·lació d'una xarxa de cablatge estructurat que abasta les dependències més significatives dels centres (aula d'informàtica, sala del professorat, departaments didàctics, biblioteca i zones d'administració) i entre un 60%-80% de les aules ordinàries. El que es pretén és fer arribar les tecnologies de la informació i de la comunicació (TIC) a les aules

normals i superar, així, la necessitat del desplaçament obligatori a l'aula d'informàtica quan es volen emprar aquestes tecnologies com a eina didàctica. La dotació d'equipament inclou un servidor, entre 12 i 15 ordinadors per equipar completament una aula d'informàtica, un nombre addicional d'ordinadors destinats a altres dependències, una impressora, un escàner, un ordinador portàtil, un projector de vídeo i l'electrònica de xarxa requerida per connectar tot aquest equipament. Actualment hi ha 100 centres que desenvolupen el projecte, dels quals 56 són instituts d'Educació Secundària, 40 són col·legis públics, 3 són centres d'Educació de Persones Adultes i 1 és una escola d'Art. Està previst estendre el projecte fins a arribar al 100% de centres públics.

Des del punt de vista tècnic, els centres que desenvolupen el projecte disposen d'una xarxa d'ordinadors basada en un servidor Windows NT o Windows 2000 Server. En una primera fase, els llocs de treball de la xarxa utilitzen exclusivament Windows en les seves diferents versions: Windows 95, Windows 98 i/o Windows ME. Després s'han anat in-

tegrant Windows XP i Linux. La xarxa es configura com un únic domini, en la terminologia de Microsoft, en el qual el servidor fa les funcions de controlador principal. Això suposa que existeix una única llista d'usuaris (professorat i alumnat) emmagatzemada en el servidor. Per iniciar una sessió en qualsevol lloc de treball de la xarxa és necessari disposar d'un compte en el servidor, és a dir, és necessari validar-se com un usuari reconegut del domini. L'existència d'aquesta llista única d'usuaris simplifica l'administració de la xarxa, ja que, entre d'altres avantatges, permet una gestió centralitzada dels drets i dels permisos d'accés dels usuaris sobre qualsevol dels recursos compartits de la xarxa.

D'alguna manera, les xarxes instal·lades en els centres educatius que desenvolupen el projecte compleixen els següents requeriments:

- Autenticació centralitzada. És necessari validar-se amb una contrasenya per iniciar una sessió en qualsevol dels llocs de treball de la xarxa.
- Els usuaris de la xarxa disposen d'una carpeta personal en el servidor, accessible des de qualse-

vol ordenador de la xarxa.

- Existència de perfils d'usuari mòbils, ubicats en el servidor, per tal de garantir una independència del lloc de treball dins la xarxa del centre. En qualsevol ordinador, l'usuari ha de tenir accés a les seves configuracions personals; en particular a la seva carpeta personal i a les configuracions pròpies del correu electrònic.

- Els llocs de treball tenen accés a Internet.

- El programari bàsic instal·lat en els llocs de treball està constituït per un paquet integrat ofimàtic, exploradors d'Internet i gestors de correu electrònic. Òbviament, també s'ha d'afegir a aquesta llista el programari educatiu, que depèn dels nivells educatius que el centre imparteix, i els diferents programes d'utilitat, imprescindibles per a qualsevol lloc de treball informàtic, (programari de tractament d'imatges, lectors de pdf, software de compressió i empaquetament, antivirus, etc.).

Incorporació de Linux

A partir del curs escolar 2001-02, la Conselleria d'Educació opta per la utilització de programari lliure en els llocs de treball dels centres no destinats a tasques de gestió. En una primera fase, aquesta opció només ha afectat el programari d'aplicació. Així, a partir de l'esmentat curs escolar, les propostes tècniques per als centres incorporen indicacions sobre la instal·lació i configuració del paquet integrat OpenOffice (abans StarOffice) i de l'explorador d'Internet Mozilla (abans Netscape).

Paral·lelament, el programa de formació del professorat que dona suport al desplegament del projecte Xarxipèlag, ha anat incorporant cursos sobre aquest

programari i ha adaptat tots els procediments ofimàtics inclosos en l'oferta formativa a OpenOffice. Alguns exemples de cursos destinats al professorat són: *Curs del paquet integrat OpenOffice*, *El full de càlcul Calc d'OpenOffice.org* o *Autoedició amb OpenOffice*. Per al proper curs escolar està previst un curs sobre gestió de base de dades fent servir MySQL i OpenOffice.

En el curs 2002-03, es decideix la incorporació de Linux. Des d'un primer moment, s'opta per una integració paulatina i gradual. Convé assenyalar que, aleshores, un 99% de l'equipament informàtic dels centres executa alguna de les versions de windows. La formació del professorat és, també, abrumadorament "windows". Tot això configura un escenari en el qual l'escalabilitat de la incorporació i la "convivència" dels dos sistemes (Windows i Linux) dins les xarxes dels centres són punts irrenunciables per tal d'aconseguir els resultats desitjats.

Pel que fa a la distribució de Linux s'elegeix Mandrake pel suport que Softcatala dona a la traducció al català d'aquesta distribució.

Actualment s'està iniciant una pri-

mera fase en la incorporació de Linux en la qual es dotaran uns 60 centres amb cinc equips amb Linux que s'han d'ubicar a dependències compartides del centre (sales del professorat, biblioteca, departaments didàctics, etc.) per tal que el professorat pugui començar a treballar amb aquest sistema operatiu. La participació en aquesta experiència s'ofereix als centres amb més antiguitat en el desenvolupament del projecte Xarxipèlag. Està previst estendre aquesta experiència a la resta dels centres que participen en el projecte.

L'objectiu final en tots aquests plantejaments és aconseguir una independència de la tecnologia, que permeti concentrar els esforços a donar respostes a les necessitats de la comunitat educativa en la seva tasca diària.

Pel que fa a l'aspecte tècnic, s'ha desenvolupat una proposta d'integració de Linux que contempla dues vessants ben diferents:

- Linux com un lloc de treball més dins la xarxa del centre

- Linux com un segon servidor

En els apartats següents s'expliquen els trets fonamentals d'aquests dos plantejaments.

Linux com a lloc de treball

Aquesta proposta consisteix a establir un procediment per instal·lar i configurar un lloc de treball basat en **Linux** en la xarxa del centre, de tal manera que l'equip quedi integrat dins la xarxa com un lloc de treball més amb els requeriments abans esmentats. D'alguna manera, el que es pretén és que des d'un lloc de treball Linux es pugui arribar als mateixos serveis als quals s'accedeix des d'un lloc de treball Windows. Més concretament, es tracta d'obtenir una instal·lació de

Linux amb el següents requeriments:

· **Autenticació centralitzada basada en el servidor del centre.**

D'aquesta manera, els inicis de sessió en el lloc de treball Linux es validen en el servidor principal (Windows NT o Windows 2000) del centre. Tret de l'administrador local (és a dir, l'usuari "root") no existeix cap altre usuari local dins aquesta màquina Linux.

· **Accés a les carpetes personals ubicades en el servidor del centre.**

Quan un usuari inicia una sessió en un lloc de treball Linux, es munta automàticament la carpeta personal de què disposa en el servidor i, d'aquesta manera, obté un accés complet als seus documents i configuracions guardades en el servidor.

· **Client de correu electrònic compatible amb Windows.**

Qualsevol usuari de la xarxa té un accés indistint a la gestió del seu correu electrònic, tant des de les màquines Linux com des de les Windows. La utilització de Mozilla com a gestor del correu possibilita aquesta gestió multiplataforma. L'únic requeriment per aconseguir això és ubicar les configuracions del correu, les carpetes de missatges i la llibreta d'adreces a la carpeta personal del servidor, carpeta que, com ja s'ha esmentat, és accessible des de qualsevol lloc de treball Linux o Windows de la xarxa.

· **Programari d'ofimàtica compatible.** L'OpenOffice és un paquet integrat gratuït, de codi obert, multiplataforma (existeixen versions Windows i Linux) amb

un nivell de qualitat i unes possibilitats que superen àmpliament les necessitats dels centres en aquests tipus de programari. La instal·lació d'aquest paquet en tots els llocs de treball possibilita una compatibilitat completa.

Linux com a servidor

Tot i que el

servidor principal del centre duu a terme les funcions més importants del domini (autenticació i seguretat centralitzada, ubicació dels perfils mòbils i dels directoris personals dels usuaris, etc.), existeixen altres tasques dins la xarxa del centre, també importants, que no són assumides pel servidor principal. És per això que s'ha pensat a afegir un segon servidor en els centres i que aquest estigui basat en Linux. El servidor està integrat en el domini del centre en el sentit que no té usuaris locals (excepte l'usuari administrador root), ni tampoc inicis de sessió locals (ningú, excepte

també l'usuari root, pot iniciar una sessió local en aquest servidor). Els usuaris del domini poden accedir als recursos compartits del servidor només a través de la xarxa. L'administrador de la xarxa pot assignar permisos d'accés als recursos compartits del servidor als diferents usuaris i grups del domini del centre. Entre d'altres, aquest servidor realitza les següents funcions:

· **Proveir d'espai extra per ubicar carpetes personals d'usuaris del domini.** La possibilitat d'establir quotes de disc permetrà limitar l'espai assignat a cada compte.

· **Funcionar com a servidor virtual de CD-ROM.** Un servidor virtual de CD-ROM és un servidor de xarxa que proporciona accés als continguts de múltiples CD-ROM disposant d'un únic lector. La idea és que el servidor virtual guardi les imatges ISO 9660 dels CD i les distribueixi a la xarxa d'una manera estable i ràpida.

· **Funcionar com a servidor d'imatges de particions.** Una altra de les funcions que pot realitzar el servidor Linux és la de contenir imatges de les particions dels llocs de treball. Això permet una restauració ràpida d'un lloc de treball, ja que només es requereix restaurar la partició corresponent des del servidor. Per posar en funcionament aquest servei, s'utilitza el programari lliure Partimage (Partition Image). Partimage és una utilitat que permet guardar i restaurar particions. Suporta una gran varietat de formats, entre els quals hi figuren els formats estàndards de Linux (ext2fs

i ext3fs), els FAT16 i FAT32 i el NTFS encara que aquest darrer està en fase experimental. El programa consta d'un mòdul servidor i d'un altre client. El mòdul servidor s'instal·la en el servidor Linux. El mòdul client s'executa en els equips de la xarxa en els quals es vulgui restaurar una partició o bé fer còpia d'una existent. El programa client es connecta amb el servidor mitjançant el protocol TCP/IP.

· Funcionar com a proxy-catxé de la xarxa.

La instal·lació d'un programa que gestioni els accessos a Internet i que pugui emprar-se com a catxé de tota la xarxa és una necessitat inqüestionable en els centres. Que els centres necessiten un control en els accessos a Internet és obvi. També és cert que, molt sovint, sobre tot en les aules d'informàtica, els diferents llocs de treball "naveguen" pels mateixos llocs web. En aquests casos, la instal·lació d'un catxé augmenta sensiblement la velocitat de navegació per Internet. La instal·lació d'Squid juntament amb SquidGuard permet assolir aquest dos objectius: d'una banda accelera la navegació utilitzant les funcions de catxé i, d'altra, proveeix d'un control en els accessos a Internet, és a dir, permet especificar quins llocs de treball hi poden accedir i quines pàgines poden visitar.

Formació del professorat

Paral·lelament, el programa de

formació a distància del professorat inclou un curs d'introducció a Linux destinat prioritàriament al professorat dels centres que integren Linux a les seves xarxes. El curs se centra en l'ús de Linux des del punt de vista d'usuari fent servir l'entorn gràfic GNOME. L'objectiu fonamental és proporcionar un primer contacte amb el sistema operatiu Linux que

possibiliti un coneixement suficient de la línia de comandaments i de l'entorn gràfic GNOME. D'altra banda, convé esmentar que el caràcter multiplataforma de l'eina ofimàtica que es fa servir en la formació del professorat (és a dir, l'OpenOffice) és un element clarament dinamitzador per a l'ús de Linux.

Els coordinadors dels centres que participen en aquesta experiència reben una formació especial centrada en el procés d'instal·lació i configuració del sistema. S'ofereixen dos cursos diferents: un centrat en la integració de Linux com

a lloc de treball, i l'altre, que tracta del procés d'instal·lació i configuració del servidor.

Altres projectes relacionats amb Linux

Des del Servei de Noves Tecnologies de la Conselleria s'han impulsat altres projectes relacionats amb Linux. En volem destacar un: la creació d'un servidor d'impressió utilitzant un ordinador obsolet. Un servidor d'impressió és un dispositiu destinat a controlar una o unes quantes impressores de tal manera que aquestes resten independents dels llocs de treball de la xarxa i proporcionen rendiments d'impressió i estabilitat superiors a les impressores compartides de la manera habitual. Moltes impressores duen incorporat un servidor d'impressió i una targeta de xarxa que els permet connectar-se directament a la xarxa i gestionar la impressió sense necessitat d'estar connectades a un lloc de treball. El problema és que aquestes impressores són sensiblement més cares que les que únicament duen una interfície per connectar-se a un port paral·lel.

La proposta de creació d'un servidor d'impressió utilitzant un ordinador obsolet permet precisament això: convertir una impressora sense interfície de xarxa amb una impressora en xarxa fent servir Linux sobre un ordinador obsolet. Els PC-486 o els Pentium de la primera generació són ideals per a aquest projecte. Només es requereix que la màquina tenguí una memòria RAM mínima de 8 mb i una interfície de xarxa.

el socialconformisme¹

Tal i com era d'esperar, almenys per aquestes engires, un llibre de crítica al socialconformisme només podia trobar per resposta, a més del silenci, la indiferència (diu una dita: "el pitjor que pot fer-te el teu enemic és matar-te. El pitjor que pot fer el teu amic és trair-te. Però cuida't de la indiferència: pot trair-te i matar-te"). Marcos Roitman Rosenmann, autor del llibre que ressenyam, potser pogués haver oblidat l'advertiment de l'hongarès Lukács que, si malament no recordam, considerava més o menys el següent: "digu'is als comuns que el vaixell s'enfonsa, i tot just s'aconseguirà que apurin el menjar i segueixin la festa a morir". Tampoc no pareix que el llibre de Roitman digui que el vaixell s'enfonsa, per crític que sigui, o perquè no arriba a detectar el "salvi's qui pugui", en extrem individualista (o en tot cas egoista) que nia en el socialconformisme, que potser intueixi que sí, que la nau ja no va.

A l'esquerra, si se li atribueix —erròniament, al nostre judici— el monopoli de la crítica i el pensar alternatiu, sol ocórrer que si aquesta mateixa crítica no flueix cap a alguna cosa constructiva i propositiva, s'apura la conclusió que poc o res es pot contra el socialconformisme, com no sigui la denúncia (ja esterilitzada pel cansament de dècades), i que, per tant, l'"opció" bé podria estar en la manera de conformar-se i acomodar-se, com si en això

consistís l'evolució (tampoc sembla suggerir Roitman, de manera directa, que el pensament sistèmic i el socialconformisme, encara en nom de l'eficiència, poguessin promoure un peculiar darwinisme: la sobrevivència del més inepte). Però res es guanya, al nostre judici, amb invectives. Al cap i a la fi, Marcos Roitman sembla haver trobat una etiqueta "d'esquerra" ("socialconformisme") que es coneix per pur i simple "gatopardisme" (Lampèdusa), o haver descobert que *plus ça change, plus c'est la même chose*. És realment nou, o es troba potenciat pels processos que descriu l'autor?

Potser la dificultat no consisteix a estructurar un pensament crític (tenint en compte la capacitat del pensament sistèmic per "recuperar-lo i reciclar-lo"), sinó en despullar-lo de cert aspecte destructiu, que no apareix no obstant això com a tal perquè, en "l'imaginari col·lectiu", el pensament sistèmic, les premisses del qual estan perfectament ben descrites per l'autor

***Ballam, doncs, no
al so que ens
toquen, sinó que
tocam, fins que es
retxa el disc.***

(p. 20), *fa com si* (per a això està el socialconformisme) estigués construït, sense que se sàpiga bé què, ja que l'"objecte" s'ha tornat mera "convenció social", i els "subjectes" (inclosos els cibernetes) interactuen com els homes primitius al voltant d'una "cosa" evanescent, convertida en màgica (amb *què* "es" conforma el socialconformisme?), i digne d'un estudi de Maurice Godelier (amb la dansa al voltant dels fetitxes, animats o inanimats?).

No per res la comunitat pogués haver-se convertit en alguna cosa tan vàlida com la societat (p. 66). El pensament sistèmic i el socialconformisme, amb tots els seus tòtems i tabús, ha aconseguit el retorn de les comunitats primitives (desordre i progrés...) on menys se les esperava: no amb els *nambikwara*, sinó en ple Occident i en ple segle XXI, de tal manera que, com suggereix l'autor, "assistim a actes sense voler-ho, consumim productes que no valoram, convocam reunions que rebutjam, acudim a menjars que no ens són grats, mantenim relacions socials obligades i justifiquem conductes contradictòries en nom d'una vida més complaent. Fem a la perfecció tot allò que rebutjam en el fur intern. Construïm una realitat social on la renúncia a l'estat de consciència es planteja com un objectiu pel qual lluitar" (p. 3). Ballam, doncs, no al so que ens toquen, sinó que tocam, fins que es retxa el disc. O ens convertim en *convidats de*

pedra, encara que el socialconformisme faci passar per delictes "de lesa majestat" no orientar-se ni reconèixer-se en uns altres quan s'observa que actuen d'igual manera (p. 4). El gregarisme és major en comunitats com les nostres i en aquesta "petita Àustria" (dedueixi's, si es vol, què és ara Estats Units), i on la individuació ha passat des de fa molt de temps per "quijotisme" (només que el socialconformisme ja no genera Sanchos Panza). Potser aquest quixotisme pugui arribar a ser-ho si s'embarassa en el voluntarisme que reemplaça la voluntat i si desafia, amb poc de propositiu, el "nihilisme compulsiu" d'avui. Però, per ventura, no és més arriscat proposar i construir que criticar i denunciar? Per ser "reaccionari", el socialconformisme necessita contra què reaccionar: la crítica podria estar donant-li l'únic objecte al qual pogués agafar-se. Tenint en compte certes característiques del pensament sistèmic, i del socialconformisme, "dur la contra", sense més, potser no sigui el camí per crear no un, sinó diversos pensaments (i comportaments) alternatius. L'altre camí ja està assajat: als convidats de pedra i als ambidestres d'aquests menjars, aquests actes, aquestes reunions i aquestes relacions socials no els agraden els desbaratadors, encara que els suggereixin que no és festa, sinó velatori.

El lector atent pot trobar en el llibre de Roitman la descripció precisa del pensament sociològic del socialconformisme (capítol 1) i dels seus orígens i premisses (en el pensament sistèmic). De la mateixa manera pot trobar els orígens del socialconformisme a seques (capítol 3) i d'allò que aquest "suposa" i "imposa" (algunes referències, com les de Cohn Bendit o Carl Schmitt, no ens semblen gaire avingudes). Ara bé, no podríem creure sense més que s'hagi instaurat "un sistema viu amb un

"Més aviat ens hauríem de preguntar per la coacció de la llibertat interior –la de la indiferència, per exemple- que duu els "homes vius" a sacrificar-se a "un sistema mort", a creure en ell, o en tot cas a resignar-se al mateix,..."

home mort" (p. 49), encara que l'anelés la "desarticulació del pensar". Més aviat ens hauríem de preguntar per la coacció de la llibertat interior –la de la indiferència, per exemple- que duu els "homes vius" a sacrificar-se a "un sistema mort", a creure en ell, o en tot cas a resignar-se al mateix, la qual cosa, per descomptat (sacrifici, creença, resignació) arriba a rivets de religió (no es viu en el sistema; es combrega amb ell, i es va a les reunions, als actes, als menjars i als consums a combregar, però sense major consciència que es tracta de missa, o que el pensament sistèmic i el socialconformisme també engendren els seus sacerdots).

Tampoc semblàs que l'idiota "perfecte" estigui cridat a comportar-se responsablement (p. 59); podria ser que, per contra, el feligrès prefereixi la irresponsabilitat social (o la "societat de responsabilitat limitada") a la solidaritat (ningú assisteix a missa per armar rebel·lions, criticar els textos sagrats, com va intentar fer Sokal, o llançar-li tomàtiques al rector). Potser, enlluernat una miqueta pel "magnetisme" del muntatge sistèmic i del socialconformisme espectacular, no s'atreveixi Roitmann a concloure que socialconformisme rima amb obscurantisme, i que la possibilitat de discrepar, si més no un poc, o d'imaginar un món menys religiós està guardada sota clau, i ni l'escolanet pot "accedir" (també el pensament sistèmic ha creat la "novllangue") a ella. De veritat existeixen només un relat, una narració i una explicació possibles? (p. 48)

Com s'ha arribat fins a aquest punt? El lector pot indagar, si vol seguir la seqüència històrica que va dur al pensament polític del socialconformisme (capítol 1), en el moment que es va muntar l'equivoc entre la realitat i la "convenció social" (la del propi socialconformisme!). Es troba a mitjans 80 del segle XX, com ho mostra Roit-

man (ps. 32-34), fins que la promesa d'abundància del comunisme i de "repartiment per a tots" ("a cadascú, segons les seves necessitats; de cada qui, segons les seves capacitats") hagi passat a ser la del capitalisme "renovat" i les seves noves oligarquies, però a costa de la capacitat per imaginar futurs (en plural) més variats, i de facultats humanes essencials (p. 36), i no només la de pensar (no és tasca dels feligresos...). A qui combregui, el regne dels cels, i a qui entri a disparar en la catedral, el dels sòls...

La descripció de la societat del conformisme (capítol 4) —segurament sigui preferible parlar de "comunitats"—convenç quan arriba a la conclusió que certament va substituir el sentit comú (el "bon sentit") per l'opinió co-

muna (ps. 79-87), sense que s'atini ja a veure el que aquesta pogués comportar de "sensesentits" o contrasentits. Caldria saber fins on, fins i tot, s'"opina"; a missa es murmura, com

"De les confusions teòriques del liberalisme va aprofitar l'aristocràcia molts elements per als seus propis fins."

en el medi intel·lectual... Com sigui, la reculada també ha dut a la tornada dels sofistes (capítol 5), a la potencial eliminació del dubte i la discrepància (p. 91), perquè "no es fa", i menys amb la Bíblia, i a la "cultura dels desitjos" (ps. 107-115), si realment ho fos i no hagués estat adulterada per la dels capricis (com en la màgia, "els desitjos són ordres"...). L'ésser humà es converteix en operador sistèmic, assenyala Roitman, i "la vida de l'operador sistèmic transcorre entre la complaença i el conformisme de no voler modificar la realitat. Els seus moviments es limiten a transitar alegrament entre xarxes que no coneix, que no domina, però que li són útils per arribar a cap part. Només ha d'acatar les regles del joc, i en elles es penalitza el pensar alternatiu i crític (p. 107)". Sí, diríem: sobretot quan es fa massa visible i entra en el joc (per a no ser exclòs o marginat?).

Si alguna cosa s'ha de lamentar un poc, en el text de Roitman, és que la substància d'aquest "pensar alterna-

tiu" se sacrifiqui i expressi certa desesperança davant la descripció i el desmenussament (per excel·lents que siguin) del pensament sistèmic i el socialconformisme. Despullats de qualsevol caràcter cívic, aquests s'han tornat credo, com d'alguna manera ho preveïés Pablo González Casanova en *La nueva metafísica y el socialismo* (segle XXI-UNAM, 1982): "poques vegades —escrivia— la lluita ideològica ha estat tan estranya com ara. No és lluita entre credos. Tampoc entre filosofies crítiques. Contra el socialisme científic, que té de crítica i de credo, i que avui constitueix l'alternativa ideològica més important del nostre temps, es lluita de vegades com a credo i d'altres com a crítica, i així responen els seus defensors i partidaris. En qualsevol cas la situació és estranya, però no única: amb el pensament liberal dels revolucionaris anti-feudals va passar alguna cosa semblant (...). De les confusions teòriques del liberalisme va aprofitar l'aristocràcia molts elements per als seus propis fins. Avui ocorre alguna cosa semblant amb les confusions i limitacions del socialisme científic" (p. 7). Existeix la possibilitat que la crítica i el pensament alternatiu s'hagin tornat credo? No tot va quedar endarrere: el pensament sistèmic i el socialconformisme, ara, aprofitant el que quedàs d'oscil·lació entre "fatalisme desesperat" (el fatalisme determinista) i "revolta moral" (l'acció com a miracle) (PGC, p. 104), ha aconseguit "reciclar", o "retroalimentar", si es prefeix, "la crítica" i el "credo": l'"excomunicat" no és el que critica o cerca alternatives, sinó el que no creu. El pensament sistèmic i el socialconformisme tal vegada temin més el que no creu (sense que tingui per què ser nihilista, sinó ateu) que el que creu a les palpentes per no perdre el suport sistèmic i social de Déu. Hi ha, insistim, molt de religió en el pensament sistèmic i en el socialconformisme

(després que les neoligarquies tornassin pels seus "furs" i s'aristocratitzassin), i fins i tot, a un risc de deriva cap al fanatisme (mancant voluntat, o d'altres facultats humanes, com el sentir anestesiat...) i la inquisició.

Rigorosament, des dels anys 80 del segle XX, i per més que el pensament sistèmic passàs per una gran innovació, i el socialconformisme pel mecanisme privilegiat d'adaptació de l'"espècie" al "canvi", molt hi ha de tranquil·la restauració, de revanxisme poc dissimulat i de profund conservadurisme; el socialconformisme, en negar les individualitats, prefereix agrupar-se en gremis i corporacions (així siguin les multiculturals), i certa crítica, en comptes de reclamar més democràcia, preferiria el dret a més esglésies o sectes (també se sap en el medi intel·lectual i el treball "col·lectiu"). Per desgràcia, l'ús freqüent del terme "neoliberalisme" en el discurs crític va tapar el que el text de Roitman revela; aquest fons socialconformista poc inclinat a qualsevol canvi, ultraconservador, i fins i tot en els espais més insospitats. Si alguna cosa es pogués afegir, no és l'enuig per la renúncia a la utopia, al "principi d'esperança" (Bloch) o fins al "de responsabilitat" (Jonás, si és ben llegit), o pels fracassos en les quimeres del "quijotisme", sinó la substitució del sentir (i no només del pensar) per un sens fi de miratges, i sense que se'ns hagi si més no venut la idea (¿quina?), la seguim cercant en aquests menjars, reunions, actes i relacions socials que ens congreguen, i on discrepar (o fins i tot quedar-se callat) és, com antany, com confessar que en la fosca infància un no va ser batejat.

Independentment, com ja hem assenyalat, que el text de Roitman no arribi a delimitar camins cap al pensar alternatiu que defensa a capa i espasa, és dels pocs, en aquests temps, que s'atreveix a convidar a una altra

"...relacions socials que ens congreguen, i on discrepar (o fins i tot quedar-se callat) és, com antany, com confessar que en la fosca infància un no va ser batejat."

cosa que no sigui missa, i a agafar distància -ja és un primer pas, i primordial- davant el que un perillós gregarisme dóna per única solució, sense si més no reparar en la seva artificialitat. I mentre el lector llegeix Roitman, no pot deixar de pensar i sentir que la "fi de la Història" (conformau-vos els uns als altres...) li va arribar a Francis Fukuyama (per no enumerar a altres sants...) com certa lletra a una cançó de Paco Ibáñez: a mitjans dels 80, amb un príncep dolent, una bruixa bella i un pirata honorat... Vaja caiguda a l'Època Medieval!

1 Roitman Rosenmann, Marcos. El pensamiento sistémico. Los orígenes del social-conformismo. SigloXXI-Centro de Investigaciones Interdisciplinarias en Ciencias y Humanidades-Universidad Nacional Autónoma de México. 2003. 125 ps.

MENÚ DIARI

Ctra. Manacor - Inca, km. 9

Telf. 971 83 02 46

07520 PETRA

**BATEJOS - NOCES
COMUNIONS
MENJARS D'EMPRESA**

L'STEI-i a la I JORNADA SOBRE L'ENSENYAMENT DE LES CIÈNCIES SOCIALS A SECUNDÀRIA I BATXILLERAT

Presentació de material elaborat per l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics de l'STEI-i

*Aquesta és la llista del material ordenat alfabèticament que es va presentar a la Jornada de Ciències Socials, amb una breu explicació dels llibres i de les unitats didàctiques. Igualment es va fer aquesta breu explicació del material que no té unitat didàctica. D'algun material que no hi ha explicació, el mateix títol indica de què es tracta. Al final es va convidar els assistents interessats en algun d'aquests recursos didàctics a passar per l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics a recollir-lo. També creim que és interessant que coneguin aquest material els lectors de **Pissarra**.*

CD-ROMs:

Els infants del carrer

Aquest CD-ROM tracta el tema de tants d'infants abandonats a la seva sort en el carrer. S'hi poden trobar les causes, les conseqüències i diferents estudis de casos. Hi ha una gran quantitat d'informació dels infants que hi ha en el carrer a diferents estats del món, dels infants soldats i et permet veure i escoltar fragments documentals que han sortit a diferents televisions i et facilita el camí per anar a través d'Internet a diferents webs que tracten el tema. També s'ha elaborat una unitat didàctica i la corresponent guia i solucionari que encara no s'han editat.

El treball infantil. Una antiga forma d'explotació que perviu al nostre temps

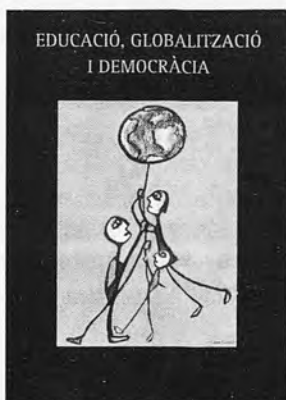
La globalització neoliberal, fàbrica de misèria

La plaga del tercer món: la fam**Mapa de Peters. Per una mirada més justa al món**

Aquest CD-ROM té el mapa del món, representat segons Peters, que és un mapa que intenta tenir les proporcions correctes i que no mostra Europa com a centre del món ni l'hemisferi nord molt més gran en detriment de l'hemisferi sud, i tots els estats del món. Quan es pitja sobre un estat, surt la bandera, una qualificació de l'índex de desenvolupament humà i més dades: sobre l'índex del desenvolupament humà, la seva tendència, índex de pobresa, tendències demogràfiques, compromís amb la salut, amb l'educació, alfabetització, ingressos, prioritats de la despesa pública, refugiats i armes, situació dels principals instruments de drets humans, situació dels convenis de drets laborals i finalment hi ha una sèrie d'arxius per poder accedir al Programa de les Nacions Unides per al desenvolupament de 2002.

DVDs:**Educació, globalització i democràcia****Guies culturals**

Aquest DVD és el resultat de les pràctiques realitzades pels i per les alumnes dels cursos de guies culturals. Els alumnes han fet el guió, han filmat durant les sortides i han fet les locucions corresponents. Hi ha guies culturals de Binissalem, Inca, Palma i Sóller.

LLIBRES:**Educació, globalització i democràcia**

És un llibre que recull les ponències del Seminari Internacional que tenia el mateix títol que el llibre i que es va celebrar del 14 al 17 de gener de 2002. També hi ha un DVD que reflecteix com va anar la realització d'aquest Seminari.

Amb la paella, però sense el mànec

Aquest llibre és una traducció i adaptació d'un altre elaborat per l'Equipo Maíz d'El Salvador. Tracta sobre l'objectiu d'arribar a la igualtat entre les dones i els homes, del repartiment més just de les tasques domèstiques, del treball de les dones, de les dobles i triples jornades i de la importància del treball domèstic en l'economia.

UNITATS DIDÀCTIQUES

De s'Arenal a can Pastilla. Un itinerari per la zona turística de la platja de Palma

Aquesta unitat didàctica consta de dues parts, una d'informativa i una de pràctica amb activitats. A través del quadernet de treball l'alumnat ha de conèixer la funcionalitat de la platja de Palma, com a zona totalment turística: els hotels, els establiments comercials i la feina a l'hotel; el turisme de masses, la balearització, i el fenomen turístic en general.

De s'Estanyol a cala Pi, passant per s'Estalella. "Una passejada per la costa llucmajorera"

En aquesta unitat es proposen una sèrie d'activitats per fer abans de la sortida per conèixer l'itinerari assenyalat, amb la intenció de motivar, donar a conèixer els llocs que es recorreran i alleugerir la feina durant la sortida. Un altre grup d'activitats es realitzen durant la realització de l'itinerari perquè requereixen l'observació directa, i, finalment, unes activitats per fer després de la sortida, que necessiten el coneixement global de l'itinerari i el posterior debat que s'ha de fer a classe.

El modernisme a Mallorca

Aquesta unitat té com a característica principal que està elaborada pels alumnes del curs "Tècniques de realització de material didàctic". Consta d'una sèrie d'exercicis sobre el modernisme a Europa, a Catalunya i a Mallorca. També compta amb un vídeo per donar suport visual al tema. Té una guia del professor on s'explica com s'ha de dur a terme la realització didàctica de la unitat i també hi té incorporats tots els coneixements per desenvolupar el tema. A més hi ha un material complementari, que amplia la informació del vídeo i la de la guia esmentada.

El nostre barri

És una unitat didàctica multifuncional, ja que permet analitzar i conèixer la localització, l'orientació, la història, la població, la morfologia urbana, els serveis i equipaments, etc. de qualsevol barri de Palma. Es tracta d'una unitat que orienta i ajuda perquè es pugui fer una investigació de qualsevol barri en què l'escola estigui interessada. També existeix una altra unitat didàctica amb el mateix títol per treballar els barris de la ciutat d'Eivissa.

El treball infantil. Una antiga forma d'explotació que perviu al nostre temps

Aquesta unitat didàctica també consta de CD-ROM, i l'estructura de la unitat presenta una organització semblant a la del CD i gira al voltant dels següents blocs temàtics: Drets dels infants. Generalitats. Mapa. Tipus. Treball i educació. Treball i salut. Els nins del carrer. Nins i nines. Causes i conseqüències. Testimonis. Premsa. Què podem fer nosaltres.

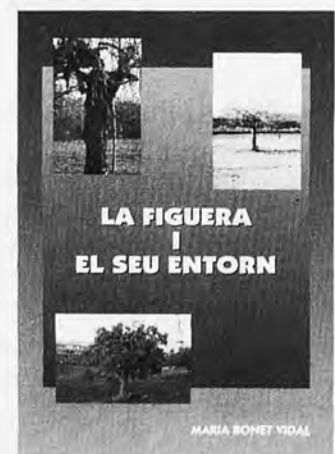

Immigració i llei d'estrangeria

És una unitat didàctica que és el resultat de la compilació de diferents materials aportats per "20 Sessions d'Educació Intercultural" de SOS Racisme de Navarra, pel material didàctic dels Salons Interculturals organitzats per SOS Racisme de Guipúscoa i també de l'aportació del material de la Conselleria de Benestar Social del Govern de les Illes Balears, el 2001, "Els immigrants extracomunitaris a la comunitat de les Illes Balears".

La figuera i el seu entorn

Aquesta unitat didàctica suposa un treball global de Ciències Socials i Ciències Naturals, ja que tracta de l'arbre, les seves característiques, el conreu i la seva importància econòmica, el fruit i les seves varietats, activitats al voltant de les figues i les diferents formes en què poden aportar el seu valor nutritiu a la cuina i a l'alimentació. Fins i tot no es descuiden les figueres de moro. Es poden treballar locucions, refranys, cançons, endevinalles i fins i tot la toponímia relacionada amb la figuera.

La globalització neoliberal, fàbrica de misèria

Aquesta unitat didàctica a més del material de l'alumnat, té una guia didàctica amb solucionari i compta amb CD-ROM. El CD compta com van fent un treball per conèixer el sistema econòmic mundial amb tot el que suposa la globalització dos alumnes d'ESO. La unitat didàctica segueix el mateix guió del CD, però amplia la informació i el coneixement sobre el tema.

La plaga del Tercer Món: la fam

Aquesta unitat didàctica neix a partir de l'elaboració d'un CD-ROM que dona molta informació sobre la situació actual del problema de la desnutrició i de la fam, de les causes i de les conseqüències. A partir d'aquest CD-ROM s'ha elaborat la unitat didàctica i una guia que assenyalen els objectius, continguts, metodologia, temporització, etc., a més del solucionari de les activitats proposades.

Les festes a les Illes

Aquesta unitat didàctica tracta totes les festes de l'any distribuïdes per mesos: explica cada festa, costums, tradicions, cançons, poemes, etc. que s'hi relacionen i posa els exercicis també per mesos i no per festes.

Projecte: És difícil conviure? Aprendre a viure en un món global

És una traducció d'un material elaborat per Save the Children. Consta d'una carpeta d'activitats que té un mòdul dedicat a Activitats sobre Educació per al Desenvolupament i Drets Humans, un altre d'Activitats sobre Educació Intercultural i un tercer d'Activitats sobre Educació per a la Pau i la Resolució de Conflictes. Aquesta carpeta d'activitats consta d'una Guia del Professorat. També hi ha una Guia de Redacció per a l'alumnat amb una altra corresponent al professorat.

VÍDEOS:**Conèixer Mallorca. Els patis de Palma**

Dóna a conèixer una visió general dels patis de Palma i després es pot contemplar i escoltar una explicació de cada un.

Conèixer Mallorca. Les possessions. Els calderers

Es pot escoltar una introducció general a les possessions i després es veu i es pot escoltar una explicació exhaustiva sobre la possessió els Calderers de Sant Joan.

Conèixer Mallorca. Una passejada per Palma I

Consta de la visió i explicació sobre els principals monuments, palaus i cases senyoriales de Palma des de l'exterior.

El Modernisme a Mallorca

Es pot veure i escoltar una introducció al modernisme a Europa, l'art nouveau, el secessionisme, després una introducció al modernisme a Catalunya, i, finalment, tot el modernisme a Mallorca.

Conèixer Mallorca. La part forana I

Es tracta d'un recorregut pel poble de Sóller. Es pot veure l'exterior i l'interior de l'església, l'oratori i el convent. Es fa un recorregut pels seus carrers i es comenten els seus casals modernistes i altres dels segles XVIII, XIX i XX, fins i tot algun d'origen medieval. També es fa una visita al Museu Balear de Ciències Naturals i al Jardí Botànic.

Redacció

llibres

Bassa, R.; Cabot, M.; Díaz, R.; Lladonet, J. (2003)
NYIIC! La novel·la de por i de terror a l'escola
 Palma. Editorial Moll (Mar de Fons, 5)

Nyiiiic! La novel·la de por i de terror a l'escola té com a objectiu donar a conèixer una sèrie d'autors i de textos clàssics, prèviament seleccionats, d'aquest gènere de novel·la que té la seva eclosió al llarg dels segles XIX i XX. S'acompanya cada text amb uns exercicis d'anàlisi i de comprensió textuals que permeten aprofundir en el seu coneixement, en el dels seus autors i en el temps en què foren escrits. També s'han inclòs fragments de text a partir dels quals es poden conèixer alguns dels personatges, éssers, objectes, etc. que han generat por al llarg de generacions i que, per aquest motiu, han esdevingut autèntics mites. Finalment, es recomana la lectura d'uns llibres representatius d'aquest gènere.

Amb la publicació d'aquest llibre de recursos número 5 de la col·lecció Mar de Fons, l'escola i els instituts tenen ja la possibilitat de treballar la novel·la de gènere, amb quasi totes les seves possibilitats, ja que les 5 obres publicades permeten donar a conèixer a través d'exercicis pràctics i lectures de textos i obres, la novel·la negra, la novel·la d'aventures, la novel·la fantàstica i de ciència-ficció, les rondalles i ara, la novel·la de por i de terror.

Canyelles, M.; Pujals, M.; Ripoll, S.; Seguí, A. (2003)
Sa Pobla. La gent, el medi, la història
 Sa Pobla. Edita Ajuntament de Sa Pobla

L'objectiu d'aquest llibre és el d'ésser, com el títol indica, una eina de divulgació del coneixement del medi geogràfic, històric i humà del municipi i voltants, dirigit a professors i alumnes. D'aquesta manera es facilita la incorporació al currículum de continguts diversificats, viscuts i percebuts pels alumnes, en la línia de l'aprenentatge significatiu que propugnen les diverses teories educatives.

El llibre recull la diversitat del paisatge natural: Albufera, muntanyes de Son Sabater, etc., i humanitzat: agricultura de reguiu, agricultura tradicional, sínies i molins, possessions, etc. L'arquitectura urbana tradicional, l'habitatge, les creus de terme, l'església parroquial, etc. També fa un recorregut per la història de sa Pobla, des de la prehistòria fins els temps actuals, incidint en els aspectes i elements més significatius.

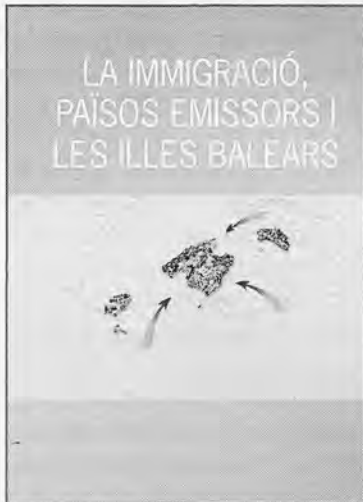
Alexandre Ballester, escriptor i cronista oficial de sa Pobla diu, entre d'altres coses, al pròleg: "El llibre "SA POBLA: LA GENT, EL MEDI I LA HISTÒRIA", amb un llenguatge clar i precís, curós i didàctic, ofereix, en cercles concèntrics d'interès, el subjecte estudiat: sa Pobla, des de tots els possibles punts d'observació, amb uns avançaments explicatius, amb exercicis adients i amb ben escollits fragments de distints autors, el llibre ens va acostant, temàticament, poc a poc, al bessó, al cor d'aquesta entitat geogràfica, històrica, social i humana que és sa Pobla. Entram des de la claror exterior, el medi geogràfic, a la llum interior, el batec històric de la nostra vila."

llibres ...

AAVV (2004)

La immigració, països emissors i les Illes Balears
Palma. Edicions Cort (Els Ullals, 9)

El dia 23 de març es va presentar a Ciutat el llibre *La immigració, països emissors i les illes Balears* dins la col·lecció "Els Ullals" de l'editorial Cort, una recopilació de recerques, conferències i seminaris duts a terme al llarg dels anys 2002 i 2003, en el marc de la universitat de les Illes Balears (UIB) sota la direcció de Sebastià Serra i Busquets.

L'eix del llibre són els corrents migratoris de finals del segle XX i començament del segle XXI, i l'enfocament ha estat de caire interdisciplinari fent aproximacions des dels camps de les diferents ciències socials (sociologia, política, filologia, història contemporània i geografia) i, a partir de l'observació de la realitat quotidiana a les Illes Balears.

A nivell d'estructura el llibre consta de tres parts o blocs de contingut:

A un primer bloc presenta una anàlisi de la situació internacional des d'una perspectiva històrica, amb aportacions molt interessants sobre el Magrib per part del professor Antoni Segura de la Universitat de Barcelona, o del context actual a Colòmbia per part del professor Josep Maria de la Universitat d'Alacant, etc.

A un segon bloc es pot trobar una síntesi de diferents mecanismes afavoridors de la integració d'aquestes persones d'altres països dins la societat balear, en relació a l'assistència sanitària, a l'assistència social, a la incorporació al món educatiu, etc.

I, per últim, el tercer bloc estudia les principals àrees de procedència dels immigrants a partir d'indicadors demogràfics i econòmics.

Jung, Ingrid; López, Luis Enrique –compiladors- (2003)

Abriendo la escuela. Lingüística aplicada a la enseñanza de lenguas

Madrid. Ediciones Morata, S.L.; Proeib-Andes; Inwent (Educación, culturas y lenguas en América Latina)

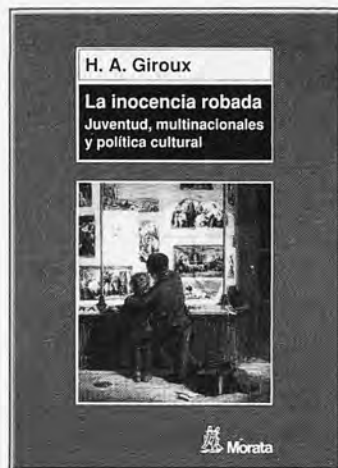
Aquest llibre tracta sobre la realitat educativa a Amèrica Llatina des de diferents perspectives: la revisió de l'estat de la investigació sobre l'aprenentatge de primeres i segones llengües; les pràctiques educatives i comunicatives observades a escoles de comunitats indígenes; una visió històrica de l'ensenyament del castellà en programes bilingües i investigacions empíriques sobre el paper de l'escriptura en processos d'adquisició de primeres i segones llengües. Tots els treballs giren entorn de temes que es troben en el mateix centre de la problemàtica de l'educació intercultural bilingüe: els processos d'aprenentatge de les dues llengües presents en la comunicació escolar, la didàctica de les llengües, i el paper de l'escriptura com a mitjà i resultat de l'aprenentatge.

Impregna totes les contribucions el desig d'indagar què és el llenguatge, com s'aprèn, quines són les relacions entre el domini de les habilitats orals i escrites en les dues llengües en joc.

Giroux, Henry A. (2003)

La inocencia robada. Juventud, multinacionales y política cultural

Madrid. Ediciones Morata, S. L. (Psicología)

L'autor, que ocupa la càtedra de Waterbury d'Educació Secundària de la Facultat d'Educació de la Pennsylvania State University, revela com la cultura empresarial està envaint la vida de nines i nins, intentant "robar la seva innocència" per incorporar-los ràpidament al mercat, convertint-los en consumidors.

Examina tres mites dominants a la nostra societat: 1) que el triomf de la democràcia i de la cultura liberal està relacionat amb el triomf del mercat, 2) que tant la infància com la seva característica "innocència" reflecteixen aspectes d'un estat natural i no els afecten la història, la societat, el poder ni la política, 3) que l'ensenyament i l'aprenentatge ja no es troben vinculats a la millora del món, assumint així un fatalisme que es dissimula com la cultura del professionalisme.

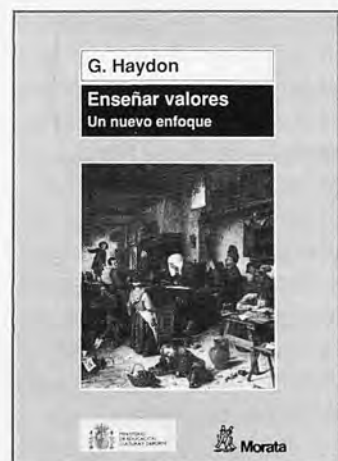
Contemplant els concursos infantils de bellesa, la violència a les escoles i l'omnipresent seducció nihilista de la publicitat, l'autor presenta un panorama poc tranquil·litzador del món que envolta en l'actualitat els al·lots i les al·lotes.

llibres ...

Haydon, Graham (2003)

Enseñar valores. Un nuevo enfoque

Madrid. Ediciones Morata, S. L.; Ministerio de Educación, Cultura y Deporte (Educación infantil y primaria)

Aquest llibre ofereix un pla per fer front a les demandes d'educació moral en una societat liberal, multiètnica, multicultural i multiconfessional. Ens convida a concentrar-nos en la "raó del perquè" de les coses, un important correctiu de l'actual preocupació mercantilista i utilitarista que desestima la reflexió sobre les dimensions morals.

L'autor se centra en les qüestions ètiques i polítiques que subjauen a les tasques pràctiques del professorat. Analitza les peculiaritats dels valors morals i la seva diversitat en les societats modernes, centrant-se en com hem d'entendre l'educació en valors i l'educació moral. Reconeix que les qüestions de valor estan presents en quasi totes les decisions docents i en les polítiques educatives, sigui de forma explícita o implícita.

Si la moralitat ha d'estar present en el currículum, serà inevitablement com un tema transversal, cosa que compromet tot l'equip docent. Això suposa carregar el professorat amb unes responsabilitats per a les quals, tal i com molts lamenten, no ha rebut una formació específica.

llibres ...

Romão, José Eustáquio (2003)

Pedagogia dialògica

Xàtiva. Edicions del CREC; Institut Paulo Freire; Diputació de València

Del Prefaci d'Ángela Antunes i Moacir Gadotti, hem extret els següents paràgrafs:

"Paulo Freire proposa un canvi de paradigma, i considera tots els éssers humans com a éssers pedagògics, incomplets i inacabats. Els éssers humans es completen convivint amb els altres i treballen el seu inacabament per l'educació permanent, al llarg de la seua vida. I perquè som éssers "acabant-nos", "completant-nos" i conscients d'aqueix inacabament i incompletesa, som éssers esperançats, necessitem del somni de la utopia per a viure plenament."

"...davant la cultura de la guerra en la qual iniciem el segle XXI, on el diàleg sembla impossible, Romão ens crida l'atenció cap a la cultura del diàleg, cap a una necessària pedagogia dialògica, com a pedagogia necessària per al món actual, com a pedagogia d'un nou procés civilitzador. El procés civilitzador, la globalització dominant en aqueix inici de mil·lenni es fonamenta en la cultura de la guerra, un procés que du a l'extermini del ésser humà al planeta. Si un nou procés civilitzador és possible, una altra globalització és possible i aquesta ha de fonamentar-se en una nova racionalitat, en una "racionalitat banyada d'emoció", com deia Paulo Freire."

Revista *Quaderns d'Educació Contínua*, núm. 9, publicada durant la tardor del 2003 pel CREC (Centre de Recursos i Educació Contínua) de Xàtiva.

És una revista del Centre de Recursos i Educació Contínua de Xàtiva que recull articles i col·laboracions relacionades amb l'educació i la formació de persones adultes.

Aquest número de la revista compta amb una col·laboració de Pere Polo sota el títol *Una experiència sindical de formació: L'escola de formació en mitjans didàctics*. Aquest article explica la història del centre de formació de l'STEI-i, la seva història, les seves realitzacions: formació, realització de material didàctic, publicacions, exposicions, conferències, seminaris, jornades, congressos, etc. i la línia que se segueix en l'actualitat en el camp de la reivindicació, en el de la formació, en el de la sensibilització i en el de la cooperació.

SI VOLEU PUBLICAR ARTICLES A PISSARRA

Els treballs es poden referir a qualsevol tema que tracti sobre educació i/o ensenyament. És preferible que siguin experiències que es duïguin a terme o s'hi hagin duit i que es cregui convenient divulgar-les, perquè d'altres docents les puguin posar en pràctica. Poden ser de qualsevol nivell educatiu, des de l'Educació infantil fins a la universitària. Poden tractar temes globalitzats o tractament de qualsevol àrea d'ensenyament.

Els articles han de ser inèdits. La seva extensió ha de ser d'uns tres folis i 12 pt de lletra. S'han de lliurar en paper i disquet o es poden enviar a través de correu electrònic a l'adreça:

mallorca@stei-i.org

I s'ha d'indicar que és per a la revista Pissarra. És convenient adjuntar fotografies i/o il·lustracions per fer més comprensible el text.

Cal explicar l'objectiu o la finalitat del treball en unes 5-6 línies que serviran per encapçalgar l'article.

Si s'ha de posar alguna cita bibliogràfica es farà de la manera següent:

- **LLINATGE/S, Nom (any de publicació): Títol del llibre en cursiva. Ciutat d'edició: Editorial (col·lecció, si en té).**

L'autor/a ha d'adjuntar les dades següents: adreça particular i del centre de treball, telèfons de contacte professional i personal. En el cas de treballs col·lectius, s'han de posar les dades de tots els/les autors/es.

La redacció i la coordinació de la revista determinaran la conveniència o no de la seva publicació. S'informarà l'autor o l'autora que s'ha acceptat el seu treball i la possible data de la seva publicació o se suggeriran els canvis que s'estimin pertinents. Si un article queda acceptat per la redacció, s'ha de retirar d'altres publicacions on s'hagués enviat, si s'havia fet. També s'informarà dels motius de la no publicació de qualsevol article.

Hirtt, Nico (2003)

Los nuevos amos de la Escuela. El negocio de la enseñanza
Madrid. Minor Network, S. L. Editorial digital.

L'autor, professor de secundària i sindicalista belga, presenta una exhaustiva documentació mitjançant la qual contribueix a una millor comprensió de l'actual política educativa a l'Estat espanyol.

En el llibre es fa ressò de les polítiques educatives neoliberals que, poc a poc, i en diversos graus de resistència, es van implantant a Europa i que suposen la mercantilització de l'educació. Ressalta com, subtilment, es va reconvertint l'escola educativa tradicional amb escola empresa, formativa, en funció del mercat. Les polítiques caminen en el sentit de potenciar la privatització de l'escola al marge de la seva titularitat, pública o privada.

Va desemmascarant que la tasca de la nova escola és la de donar suport a les demandes de les empreses europees i que es camina cada vegada més cap a la desregulació democràtica, laboral, pedagògica, educadora i

financera de l'escola pública, deixant una part important del seu finançament en mans de contraprestacions de grans multinacionals com Nestlé, Pepsi, Coca Cola, ... que serveixen, a aquestes, de plataforma propagandística, per arribar a un mercat de consum potencial que és la gent jove en edat escolar. Destacam que el llibre està prologat per Pere Polo Fernández, director de l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics.

López Crespi, Miquel (2000)

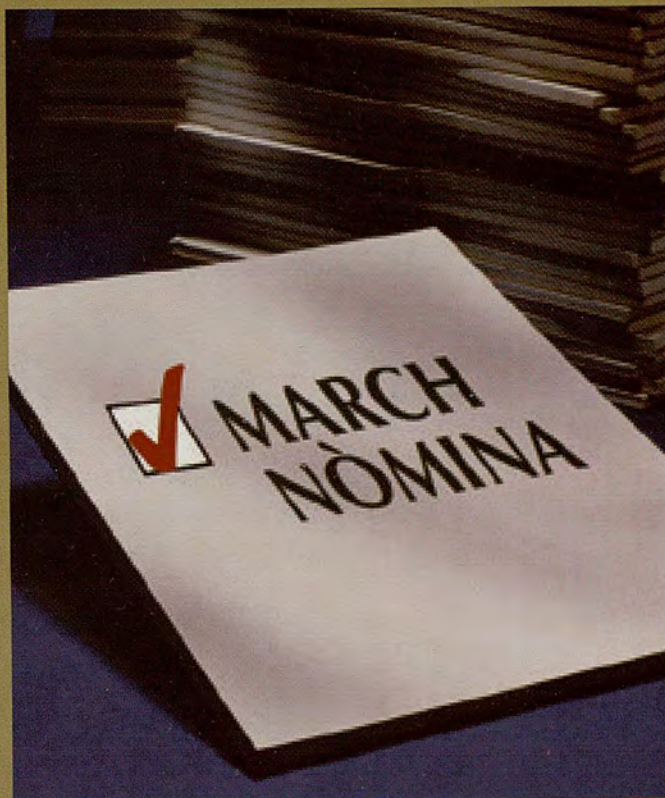
Cultura i antifranquisme

Barcelona. Edicions de 1984 (Assaig, 1)

Poesia i lluita antifeixista. Intel·lectuals mallorquins al servei del franquisme. L'escriptor Llorenç Villalonga: un enemic de Catalunya i de l'esquerra. La Nova Cançó. La influència de Gramsci en l'esquerra. Josep Melià i el nacionalisme malloquí. Gabriel Alomar: el catalanisme socialista. Joan Oliver (Pere Quart), Josep M. Llompart, Joan Fuster i el teatre modern. Memòria d'Andreu Nin. Escriptors dels anys setanta. Pere Capellà (Mingo Revulgo): exemple cabdal d'intel·lectual mallorquí. El règim franquista contra la cultura catalana. El cinema en els anys cinquanta i seixanta. Memòria de Salvador Allende. Els marxistes illencs. Viatges a l'estranger a la recerca de llibres, discs i revistes antifranquistes. Records de França, Portugal, Itàlia, Irlanda, Anglaterra...

Has examinat la teva nòmina?

Afegeix punts a la teva qualitat de vida:

- Assegurança d'accidents sense cost.
- Assegurança multiassistència sense cost.
- Condicions especials a préstecs personals i hipotecaris, avançaments de nòmina, dipòsits a termini, plans de pensions i fons d'inversió.
- Servei de banca a distància.
- Targetes VISA i 4B-MasterCard.

Informi-se'n a les nostres oficines o telefonant al **901 111 000**

**Institut Balear d'Infraestructures
i Serveis Educatius i Culturals**

